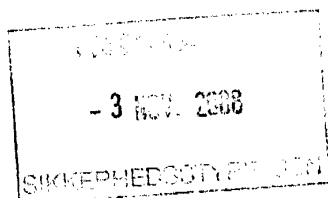

Sikkerhedsstyrelsen
Att. Bente Liisberg
Nørregade 63
6700 Esbjerg

Rosenørns Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskeenergi.dk
www.danskeenergi.dk

Dok. ansvarlig: CDP
Sekretær: cdp
Sagsnr: 99/496
Doknr: 22

31-10-2008

Vedr. : Høring om ændring af elinstallatørloven og gasloven som følge af servicedirektivet

Dansk Energi kan tilslutte sig forslaget til ovennævnte lovændringer. Ligeledes er vi af vores medlemsvirksomheder DONG Energy og Vattenfall blevet bedt om at meddele Sikkerhedsstyrelsen, at de to virksomheder ikke har kommentarer til ændringsforslaget

Med venlig hilsen

Carsten Dahl Petersen

Til Erhvervs- og Byggestyrelsen

DANSKE
REGIONER

04-12-2008

Sag nr. 08/3312

Dokumentnr. 72237/08

Carina Bock

Tel. 35 29 81 06

E-mail: cbo@regioner.dk

Høring

Erhvervs- og Byggestyrelsen har den 31. oktober 2008 sendt udkast til ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og ophævelse af dispachørloven og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet i høring.

Danske Regioner finder det uheldigt, hvis uddannelseskravet for tolke ophører. Det kræver en vis indsigt og uddannelse for at kunne tolke i et patientforløb. Derudover ønsker sundhedspersonalet i regionerne ofte at anvende professionelle tolke frem for familiære tolke.

Derudover har Danske Regioner ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Carina Bock

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regioner.dk

DANSK METAL

DANSK METAL
Formandssekretariatet
Nyropsgade 38
1780 København V
Tlf.: 3363 2000
Fax: 3363 2150
e-mail:
metal@danskmetal.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

København den 5. december 2008

Vort ref. nr.: JBA/dk
(Anføres ved besvarelser)

Journal nr.:

Deres ref.:

Vedr.: Høringssvar i forbindelse med den danske implementering af servicedirektivet

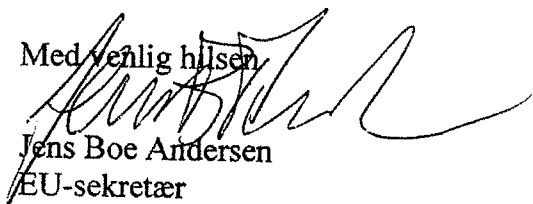
Dansk Metal er enig i, at servicedirektivet kan implementeres gennem de foreslåede ændringer i sektorlovgivningen samt det fremsatte forslag til lov om tjenesteydelser i det indre marked. Der behøver derfor ikke ske ændringer på andre områder, derunder på Beskæftigelsesministeriets område.

Dansk Metal skal understrege betydningen af, at det klart fremgår af det fremsendte forslag til lov om tjenesteydelser i det indre marked, §1, stk. 2 punkt 3, at loven ikke finder anvendelse på arbejdsretlige regler og regler om arbejdsmiljø. Direktivets tekst understreger klart, at der er en række områder, der er undtaget fra direktivet og det er væsentligt, at disse områder entydigt fremgår af den danske implementeringslov. Vi er derfor tilfredse med, at § 1, stk. 2 oplister undtagelserne. Dette er langt at foretrække frem for en oversigt i lovens bemærkninger.

Dansk Metal finder det væsentligt, at den kvikskranke, der skal oprettes, får et sådant indhold, at den reelt kan hjælpe udenlandske tjenesteydere til at navigere i det danske system. På den baggrund er vi enige med LO i ønsket om, at det klart kommer til at fremgå af lovens bemærkninger, at kvikskranken også skal give adgang til landsdækkende kollektive aftaler i de forskellige brancher.

Vi finder det hensigtsmæssigt, at definitionen af en arbejdstager er udeladt ved denne implementering, da det efter vores opfattelse fortsat forbliver et rent nationalt anliggende.

Med venlig hilsen

Jens Boe Andersen
EU-sekretær

DANSK TRANSLATØRFORBUND

Valkendorfsvej 13, gården 1, 1151 K
+45 3391 6230

4. december 2008

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

HØRINGSSVAR

Dansk Translatørforbund har følgende bemærkninger til udkast til lovforslag om tjenesteydelser i det indre marked.

Vi har gennemlæst forslaget og advarer indtrængende mod at ophæve translatørloven og derved fjerne translatørbeskikkelsen helt, ligesom vi finder det særdeles utilrådeligt at flytte administrationen af beskikkelsen uden for statsligt regi, som vi forstår, der også har været tale om.

Denne holdning er baseret på følgende overvejelser:

Tilladelsesordninger skal bygge på en række kriterier, bl.a.:

- 1) Ikke-diskriminerende
 - 2) begrundet i et tvingende alment hensyn
 - 3) proportionale, dvs. at de skal være egnede til at opnå formålet og ikke må være mere restriktive end nødvendigt for at opnå tilladelsesordningens formål.
- ad 1) Kravet om dansk som det ene sprog ved translatørbeskikkelse kan vel ikke siges at være diskriminerende, al den stund at de produkter, translatører leverer, er oversættelser eller tolkning til eller fra dansk. Det er muligt for personer uden dansk statsborgerskab at erhverve translatørtitlen her i Danmark, såfremt deres danskkundskaber bedømmes tilfredsstillende, ligesom det selvfølgelig står personer med translatørlignende autorisation fra andre lande frit for at etablere sig i Danmark og arbejde mellem de sprog, de har autorisation til at arbejde i.
- ad 2) Det burde være indlysende, at det er påkrævet at sikre kvaliteten af fagsproglig oversættelse/tolkning i almindelighed, men i særdeleshed inden for justitsområdet. Netop på dette område kræves der generelt både i og uden for Europa en eller anden form for autorisation. I mange lande er det domstole, der autoriserer, mens Danmark har en national ordning (E&S). Vi vil meget gerne forsyne styrelsen med en liste over ordninger i andre lande, men har ikke kunnet nå at udarbejde en sådan liste inden fristen for afgivelse af høringssvar.
- ad 3) Translatørloven er ikke mere restriktiv, end at det er tilladt hvem som helst at oversætte/tolke hvad som helst. Hvem som helst kan endda skrive under på, at den udførte oversættelse er fuldstændig og nøjagtig, altså levere en bekræftet oversættelse.

Translatørernes "monopol" består i, at deres bekræftede oversættelser kan (men ikke nødvendigvis skal) legaliseres direkte i det danske udenrigsministerium. Det kan de, netop fordi translatører har en beskikkelse som udtryk for, at de udøver deres erhverv på baggrund af en særlig fagsproglig, af staten anerkendt eksamen. Denne procedure sikrer kvaliteten af de produkter, translatører leverer.

DANSK TRANSLATØRFORBUND

Valkendorfsgade 13, gården 1, 1151 K
+45 3391 6230

Direktivet lægger op til et bredt samarbejde om kvalitetsforbedringer i form af certificering, normer, standarder og kvalitetsmærkning. Sådanne tiltag tager udelukkende sigte på forbedring af rammerne for levering af tjenesteydelsen og ikke på sikring af kvaliteten af selve produktet, og det er derfor svært at se, at der skulle være noget brugeligt alternativ til en statslig eksamen og beskikkelse.

Det erklærede mål med direktivets og lovforslagets oplysningskrav til tjenesteydere er at sætte forbrugerne bedst i stand til at foretage et kvalificeret valg af leverandør, men det er langt fra indlysende, at lovforslaget i sin forelliggende form skulle kunne medføre et sådant resultat. Derimod skaber statslige autorisationsordninger en gennemsligtighed på markedet, som i særlig grad er til gavn for de forbrugere, som mindre hyppigt har behov for tjenesteydelser. Såfremt translatørbeskikkelsen opgives, vil forbrugerne skulle orientere sig i en jungle af nye (private) certifikater, normer, standarder og kvalitetsmærker. Med den statslige autorisation (beskikkelse) tilbydes forbrugerne en nem identifikation af de udbydere af oversættelse/tolkning, som med stor sandsynlighed kan præstere et højt fagligt niveau.

Endelig kræves det i forbindelse med retssager, ejendomshandler, arvesager, selskabsstiftelser, internationale fusioner og i mange andre tilfælde, at oversættelsen udføres af en person med officiel autorisation (beskikkelse). Uden translatørbeskikkelsen vil det være meget kompliceret for de personer, myndigheder og virksomheder, der skal bruge dokumenterne i udlandet, at få udført oversættelser, der godkendes af de involverede parter. Afskaffelse af beskikkelsen vil således vanskeliggøre og komplicere processerne for de pågældende, og det er svært at se, hvad der kan sættes i stedet for translatørbekræftelsen. Udenlandske virksomheder og myndigheder henvender sig ofte til danske translatører med adresse i Danmark for at få oversættelser udført, bl.a. fordi det er uhyre svært at finde personer med de fornødne kompetencer og den fornødne autorisation i udlandet.

Tanken om at lægge administrationen af beskikkelserne ud til uddannelsesinstitutionerne finder vi meget risikabel. Vi mener for det første ikke, at den manglende centrale, statslige administration af ordningen vil blive accepteret i udlandet, og for det andet er uddannelsesinstitutionerne underlagt stramme budgetter, og det kan frygtes, at de på et tidspunkt vil se sig nødsaget til at fravælge administrationen af økonomiske årsager. Desuden mener vi, det vil være vanskeligt at få brugere i andre lande til at acceptere den form for administration af en beskikkelsesordning.

Som nævnt tidligere, har vi ikke inden for tidsfristen kunnet nå at indhente oplysninger om autorisationsordningerne i ret mange andre lande, men som eksempel kan nævnes, at Grækenlands reaktion på servicedirektivet har været vedtagelse af en ny lov, hvorefter "officielle" oversættelser skal foretages af personer ansat ved det græske udenrigsministeriums oversættelsestjeneste eller af edsvorne oversættere. For at blive ansat i oversættelsestjenesten eller blive godkendt som edsvoren oversætter kræves bestået eksamen fra Tolke- og Oversætterfakultetet på Korfu Universitet eller afsluttet fremmedsprogligt studium fra et andet græsk eller udenlandsk universitet. Til stillingerne i juridisk oversættelse kræves desuden afsluttet juridisk studium. Edsvorne oversættere udnævnes ved beslutning truffet af udenrigsministeren på basis af prøver aflagt i statsligt regi. De edsvorne oversættere forsynes med et stempel.

Den græske reaktion synes således at være et skridt mod danske tilstande, og det er vores indtryk, at der er ønsker om lignende opstramninger i andre lande. Derfor forekommer det besynderligt, at vi her i landet overvejer at afskaffe en ordning, der har fungeret udmærket i mange år, og som misundes af vores kolleger i andre lande.

Vi mener, at der uden en statslig godkendelse kan opstå problemer ikke mindst hos myndighederne i sydeuropæiske lande og lande uden for EU, hvor en officiel påstempling/bekræftelse og evt. legalisering af oversættelser er et ufravigeligt krav.

DANSK TRANSLATØRFORBUND

Valkendorfsvej 13, gården 1, 1151 K
+45 3391 6230

Derudover er vi vidende om, at EU lægger vægt på at højne kendskabet til flere fremmedsprog, således at der ikke udelukkende fokuseres på engelsk. Det vil derfor efter vores mening være et forkert signal fra Danmarks side at opgive loven. Vi har også hørt Dansk Industri sige, at det er vigtigt at have nogle 'translatørekspertes' til at varetage de mest komplicerede og betydningsfulde oversættelser, selv hvis DI's ønske om øget flersproglig kompetence i virksomhederne opfyldes.

Endelig omfatter translatøruddannelsen uddannelse i professionel tolkning. Også på dette punkt mener vi, det er utrolig vigtigt, at tolkebrugerne i kraft af translatørbeskikkelsen har mulighed for at vælge en person med en faglig baggrund, der gør det muligt at levere kompetent tolkning i retssager og andre sammenhænge. Heller ikke på tolkeområdet giver translatørbetegnelsen nogen form for monopol, da der ud over et krav i retsplejeloven om brug af translatører, når dette er muligt, ikke gælder nogen begrænsninger i, hvem der kan kaldes ind og fungere som tolk. Det er dog vores opfattelse, at både domstole og advokater foretrækker tolke med en dokumenteret uddannelse i juridiske systemer og terminologi inden for sit sprogområde samt en høj bevidsthed om etiske regler som f.eks. tavshedspligt.

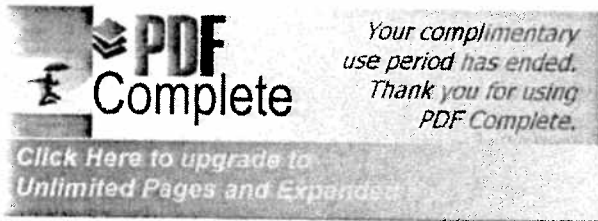
Vi håber, ovenstående klart udtrykker vores bekymring over og modstand mod den foreslåede afskaffelse af translatørloven. Det er meget svært for os at se fordelene ved afskaffelsen, mens ulemperne til gengæld springer klart i øjnene.

Med venlig hilsen

DANSK TRANSLATØRFORBUND

Mette Aarslew
Formand

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 Kbh. Ø

Skanderborg, den 8. december 2008

Supplerende bemærkninger fra DANVA

Implementering af Servicedirektiver – Lov om tjenesteydelser i det indre marked, jeres j.nr. 08/01430

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, er blevet opmærksom på, at de bekymringer, som foreningen har givet udtryk for i et afsnittene i det fremsendte høringssvar dateret 01.12.2008 ikke er relevante. Konkret angår det afsnittet om forsyningerne som rekvirent af tjenesteydelser og lovforslagets §12.

DANVA giver overordnet udtryk for at det er svært at overskue konsekvenserne af loven for vand- og kloakforsyning, i forhold til om disse er tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, tjenesteydelser af almen interesse eller falder under undtagelsen for monopoler. Vi understreger vigtigheden af at kunne opretholde autorisationsordninger på området, regler til beskyttelse af grundvandet, danske standarder, uddannelseskraav i forhold drift af rensningsanlæg etc.

Hvis forsyningsydelsen måtte blive betragtet som en tjenesteydelse af almen økonomisk karakter, finder §12 om midlertidig levering af tjenesteydelser ikke anvendelse, se §13.

Hvis forsyningsydelsen måtte blive betragtet som en tjenesteydelse af almen karakter/ikke-økonomisk tjenesteydelse af almen interesse – så finder loven slet ikke anvendelse, se §1 stk. 2 nr. 6.

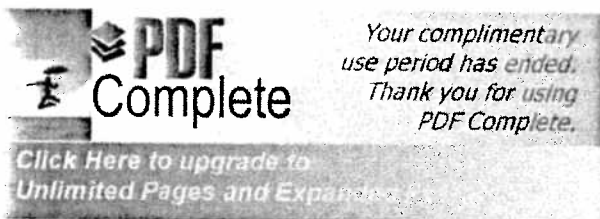
På denne baggrund anmoder DANVA om, at der bortses fra vore bemærkninger og forslag med relation til §12.

Med venlig hilsen

Susanne Vangsgård

Side 1 af 1

Vandhuset
Danmarksvej 26
8660 Skanderborg
Tlf.nr.: 7021 0055
Fax: 7021 0056
Mail: danva@danva.dk
Web: www.danva.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 Kbh. Ø

Skanderborg, den 1. december 2008

Implementering af Servicedirektiver – Lov om tjenesteydelser i det indre marked, jeres j.nr. 08/01430

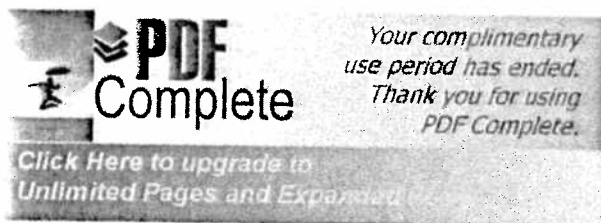
Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, takker for modtagelsen af høringsmateriale.

Direktivet er kompliceret og dets konsekvenser er absolut ikke overskuelige. Specielt i forhold til vand- og kloakforsyninger som tjenesteydelser er vi usikre på lovens betydning. Det er i den forbindelse vigtigt for os at understrege ønsket om, at branchen bliver involveret, hvis screeninger m.m. resulterer i overvejelser om behovet for ændringer af regler indenfor vort funktionsområde.

Indledningsvis kan det måske også være behov for at præsentere foreningen. DANVA varetager interesserne for de almene vandforsyninger og spildevandsforsyninger. Disse forsyninger forestår forsyningen som fællesløsninger i tildelte forsyningsområder. Nogle af forsyningerne er selvstændige juridiske selskaber, mens andre er integreret i den kommunale forvaltning – hvor man dog i høj grad søger at skelne mellem myndigheds- og driftsopgaver.

Forsyningerne som rekvirent af tjenesteydelser

Direktivets formål og implementeringen heraf skal sikre et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser. Dvs. at ønsket er at fjerne unødvendige handelshindringer, lette adgangen til at etablere virksomhed og lette adgangen til at levere tjenesteydelser i de forskellige medlemslande.

Forsyningerne anlæg er i høj grad etableret med afsæt i diverse normer fra Dansk Standard. Disse skal bl.a. sikre, at forsyningen kan foregå uden sundheds, natur- eller miljømæssige problemer.

Det er vigtigt for forsyningerne og deres forbrugere, at tjenesteydere etableret i andet EU/EØS-land, legalt kan stilles over for krav om, at tjenesteyderen skal honorere de relevante normer fra Dansk Standarder.

Eksempelvis skal det være legalt at stille krav om, at den polske VVS-ér og den portugisiske kloakmester i deres jobudførelse efterlever de omtalte normer.

Men Servicedirektivet/lovforslaget angår, som vi læser det, ikke denne situation – og hindrer med andre ord ikke, at der opstilles sådanne krav, når der laves kontrakter med tjenesteydere fra andre end Danmark.

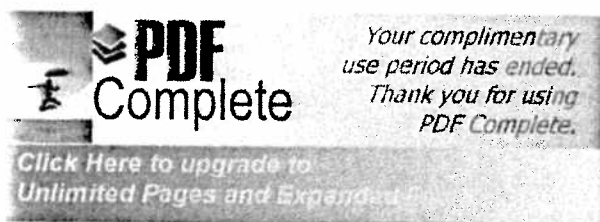
Grunden til at branchefolk måske umiddelbart vil tænke på §12 stk. 2 (den kompetente myndigheds krav i forbindelse med midlertidig levering af tjenesteydelser) er, at alle spildevandsforsyninger i dag er integreret i kommunerne – og mange almene vandforsyninger ligeså. Umiddelbart vil mange således ganske let kunne sætte lighedstegn mellem forsyningen som bestiller og den "kompetence myndighed", der er omtalt i §12 stk. 2.

Som vi forstår det, så er §12 således af mere generel karakter – og angår ikke den enkelte kontraktsituation mellem tjenesteyderen og køberen. Dette kunne måske med fordel tydeliggøres i lovbemærkninger.

Kvaliteten af installationer i forbindelse med vand- og afløbsledningerne

Det er vigtigt, at autorisationsordningerne, som lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledningerne (nr. 988/2003)kræver, fortsat være gældende. De bærende argumenter i den forbindelse er borgernes sikkerhed, sundhed og beskyttelse af miljøet.

Det er således med tilfreds, at vi kan konstatere, at autorisationsreglerne jf. forslaget til konsekvenslovgivning i deres substans er uændrede. Disse regler må vel være udtryk for lex specialis, hvor §12 i lovudkastet vil være udtryk for en lex generalis.

DANVA har ingen bemærkninger til ophævelse af kravet om, at indehaveren af autorisationen ikke må have betydende gæld til det offentlige.

Uddannelse af personer, der udfører boringer på land

Ud fra en betragtning om beskyttelse af grundvandet/råvandet der føres til produktion af drikkevand, er der også behov for at bekendtgørelse nr. 1453/2007 opretholdes.

Dette forventer vi også skal være gældende fremover.

Undervisning af personale, der betjener renseanlæg for spildevand

Ud fra miljøbeskyttelsesbetragtninger er der i bekendtgørelse nr. 1446/2007 opstillet krav til de personer, der varetager den daglige drift på renseanlæg.

Disse krav forventer vi også skal være gældende i fremtiden.

Derudover findes der en aftale mellem 3F (SID) og Kommunernes Landsforening fra 1998 om uddannelse af spildevandsoperatører. Sigtet er, at de ansatte får anlægget til at fungere bedst muligt af hensyn til beskyttelse af det eksterne miljø. Hvorledes står sådanne frivillige aftaler mellem den fagforening og en arbejdsgiverorganisation i forhold til implementeringen af Servicedirektivet ?

Vand- og kloakforsyning som en tjenesteydelse

Servicedirektivet og Kommissionens meddelelse KOM (2007) 725 drøftes intenst i dele af den europæiske vandsektor.

I meddelelsen antager Kommissionen, at vand- og kloakforsyninger er "service of general economic interest" (SGEI). Dette hviler dog ikke på definitioner i nogen retsregler, hverken i den gældende EU-traktat eller i Lissabon-traktaten og dens protokoller. Som vi forstår det, er især hollænderne og tyskerne ikke enige i Kommissionens udmeldinger.

Såfremt at vi har at gøre med en SGEI gælder EU's regelsæt om konkurrence, udbud, statsstøtte m.m. Dette kunne principielt betyde, at forsyningstilladelser/koncessioner skulle i udbud. I Danmark har vi ikke et koncessionssystem som i Frankrig.

De almene vandforsyninger har en forsyningspligt baseret på en vandforsyningsplan vedtaget af kommunalbestyrelsen. Den almene vandforsyningen skal derudover have en tilladelse til indvinding og til etablering af anlægget – og begge disse tilladelse kan siges at have med produktions-/råvareforholdene at gøre.

Kloakforsyningerne har en forsyningspligt bestemt i en kommunal vedtaget spildevandsplan. Det rensede spildevand skal kloakforsyningen ligesom andre "forurenere" ansøge kommunalbestyrelsen om at få lov til at udlede.

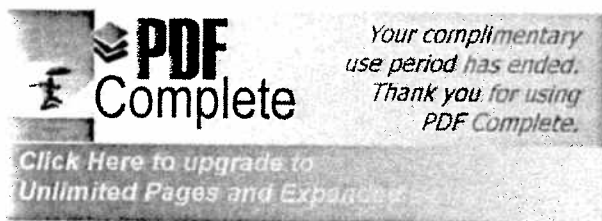
I Netherlandene er det besluttet, at vand- og kloakforsyning (med undtagelse af rensesaktiviteten) er ikke-økonomiske tjeneste ydelser af almen interesse, hvorfor Servicedirektivet og de førnævnte regler om konkurrence og udbud ikke er gældende for deres forsyninger.

Formelt angår Servicedirektivet og lovudkastet ikke forsyningernes status – om den så måtte være en status som ikke-økonomiske tjenesteydelser af almen interesse eller tjenesteydelse af almen økonomisk interesse.

Vi har også bemærket, at der i lovbemærkningerne side 14 står, at "lovforslaget vedrører heller ikke monopoler for levering af tjenesteydelser ..." Men rækkevidden er denne udmelding er ikke angivet.

I direktivet kan vi dog læse følgende i dels præamblen dels art 1.3

- (3) Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende etableringsfriheden og den frie bevægelighed for tjenesteydelser bør kun finde anvendelse i det omfang, den pågældende virksomhed er åben for konkurrence, og de forpligter derfor ikke medlemsstaterne til enten at liberalisere tjenesteydelser af almen økonomisk interesse eller at privatisere offentlige organer, der udfører sådanne tjenesteydelser, eller at afskaffe eksisterende monopoler vedrørende andre aktiviteter eller en række distributionstjenester.

3. Dette direktiv vedrører hverken afskaffelse af monopoler, der udfører tjenesteydelser, eller støtte bevilget af medlemsstatene, som er omfattet af de fælles konkurrenceregler.

Dette kunne jo godt lede til den konklusion, at vand- og kloakforsyninger ikke er omfattet den danske implementering af direktivet, da vi i Danmark har at gøre med naturlige monopoler. Der er nemlig ikke er noget markedet tilknyttet de almene vandforsyninger eller kloakforsyningerne – når vi ser bort fra individuelle løsninger, som findes i et vist omfang i det åbne land.

Som det fremgår at det skrevne, er vi meget i tvivl om i hvilken omfang forsyningerne er omfattet af lovforslaget, når vi ser på forsyningerne som tjenesteydere.

Det er **vigtig** for DANVA, at branchen bliver involveret, hvis screeninger m.m. resulterer i overvejelser om behovet for ændringer af regler indenfor vort funktionsområde

Med venlig hilsen

Susanne Vangsgård

Udkast til lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og ophævelse af lov om dispachører og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet.

I mail af 31. oktober 2008 fra Erhvervs – og Byggestyrelsen vedrørende høring om udkast til lov om tjenesteydelser i det indre marked, er de danske dispachører blevet anmodet om at fremkomme med bemærkninger hertil.

Denne skrivelse repræsenterer alle de danske dispachører og vi vil i ovennævnte anledning bemærke følgende:-

Vores uddannelse er parallel med den uddannelse som advokaterne gennemgår – en juridisk embedseksamen, 3 års praksis på et dispachørkontor, 3 store eksamensopgaver og en mundtlig eksamen overfor dispachørkommissionen. Forskelligt fra lovgivningen om advokater stiller dispachørlovgivningen strenge krav til vores uvildighed, det vil sige at dispachørordningen nærmer sig domstolssystemet og yder derfor vores tjenestemodtagere en speciel beskyttelse.

Vi har erfaret, at advokaternes uddannelse og bestillinger ikke bliver berørt, idet området er reguleret ved lex specialis. Revisorerne, som ligeledes har en uddannelse med en eksamen der medfører en bestilling, er heller ikke berørt af lovforslaget om ophævelse af de særlige regler om autorisationer.

Dispachørernes autorisation giver dem der benytter dispachørerne sikkerhed for, at vi er højt uddannede og helt uvildige. Uvildigheden har altid været et væsentligt krav til beskyttelse af tjenestemodtagerne.

Loven om dispachører vedrører direkte 3 personer, men indirekte har loven betydning for mange forskellige personer, som kommer i kontakt med dispachørerne. I visse af vores arbejdsområder, fx ved fælles havari (havari grosse), er mange parter involveret. Både rederier, kaskoassurandører, P&I assurandører (ansvarsassurandører), store kommercielle ladningsejere samt almindelige afsendere af private ejendele, kommercielle ladningsmodtagere samt private mennesker, rejse – eller tidsbefragtere. Vores uvildighed er begrundet i almene hensyn og er en vigtig beskyttelse af de mange tjenestemodtagere.

Ved fordeling af bjærgeløn efter bjærgning af andet skib (SØL § 451) er vi fx garanter overfor besætningen for, at de får den del af bjærgelønnen, som de i henhold til fordelingsreglerne i søloven er berettigede til.

Ifølge dispachørloven § 10 kan vi ikke afvise arbejde, som er relateret til vores arbejdsområde, og dette giver tjenestemodtagerne sikkerhed for, at der er en uvildig person til at varetage disse områder.

Vi mener, at det må være begrundet i et tvingende alment hensyn at ovennævnte krav er lovmæssigt reguleret. Det er forbrugerbeskyttelse via uvildig rådgivning, idet alle involverede parter kan udpege en dispachør, og vi tilgodeser alles interesser i kraft af vores neutralitet.

Vores arbejdsområder er vidt forgrenede og både nationale og internationale:

- a. Opgørelse af fælles havarier/havari grosse dispacher – dvs. fordeling over skib, fragt og ladning af såkaldte havari grosse omkostninger (i.e. bjærgeløn, nødhavnsomkostninger, slukningskader/slukningsudgifter mv.)
- b. Indhentning af nødvendige dokumenter og sikkerhedsstillelser – såsom havariindeståelser, garantistillelser fra banker eller assurandører, kontante deposita som vi administrerer etc.
- c. Afregning iht. lovlige opgjorte dispache – dvs. indkrævning af havari grosse bidrag fra fx udenlandske ladningsassurandører til danske rederier.
- d. Opgørelse af assuranceerstatninger i søforsikring – i.e. kasko-, vare-, fragt-, krigs-, værftansvars-, samt tidstabsforsikringer, P&I forsikring (Protection and Indemnity – ansvarserstatninger), fordeling af løsesum ved piratangreb mv.
- e. Fordeling af bjærgeløn mellem de berettigede parter.
- f. Beregning af afstandsfragt.
- g. Fordeling af erstatning til og fra tredjemand i kollisionstilfælde.
- h. Beregning og fordeling af begrænsningsbeløb i forbindelse med rederansvarsbegrænsning.
- i. Responsa angående søretlige og søforsikringsretlige spørgsmål.
- j. Udarbejdelse af klausuler og forsikringsbetingelser.

Ud over dette har dispachørerne arbejdet med undervisning og været forfattere af bøger og artikler samt forsikringsvilkår og klausuler.

En del af ovennævnte arbejdsområder involverer udenlandske interesser. Vores arbejde bliver godkendt og accepteret i udlandet, og dette skyldes især det udbredte kendskab til vores lovregulerede uvildighed.

England er blevet nævnt, som værende et land med et andet og ikke-lovreguleret grundlag for dispachørerhvervet. Der findes en dispachørforening, som på privat basis uddanner dispachører og som stiller visse krav til optagelse i foreningen og for udførelse af dispachørerhvervet. Detté er rent administrativt muligt, idet der er ca. 40 dispachører, som har bestået eksamen og er medlemmer af foreningen. I England er der intet krav om, at dispachører ikke må beskæftige sig med andre erhverv. Derfor kan det lade sig gøre at et af de største engelske dispachørfirmaer er overtaget af en finansgruppe, som er involveret i en del andre ting end dispachørerhvervet, så som P&I forsikring (ansvarsforsikring).

Vi er i Danmark kun 3 autoriserede dispachører, som - hvis loven om dispachører bliver ophævet - skal udfylde alle den ophævede lovs funktioner. Det er krav om uddannelse og overholdelse af uvildighed og uafhængighed. Det er krav om pligt til udførelse af alt arbejde indenfor dispachørernes arbejdsområde, og der er krav om økonomisk og mental habilitet.

Disse krav vil ikke kunne blive opretholdt af 3 dispachører, som fremover indbyrdes skal kontrollere hinanden og evt. andre uautoriserede "dispachører", og det vil fremover være helt umuligt at undgå en udvanding af retssikkerheden på vores juridiske område. Uvildigheden, uafhængigheden, kompetencen, konsekvensen og stabiliteten i vores afgørelse samt kvalitetssikringen vil kunne forsvinde, når der ikke længere foreligger lovregulering.

I England er mange dispatcher at betragte som en slags forslag frem for endelige dispatcher, hvilket medfører at der er en del af de engelske dispachørers afgørelser, som bliver bragt for domstolene.

Dette er ikke sket i Danmark siden før 2. Verdenskrig. En dansk dispache betragtes som et retsgyldigt dokument med klagemulighed til Sø - og Handelsretten som første instans. Det danske system er derfor både ressourcebesparende og forbrugerbeskyttende. Og virker til alle parter tilfredshed.

Danmark er ikke det eneste EU land, som opretholder en offentlig regulering af dispachør erhvervet.

I Tyskland er dispachørerne edsvorne og autoriserede af Chamber of Commerce. Før var det senatet som autoriserede, nu er det overladt til Chamber of Commerce, men systemet er stadig baseret på føderal lov.

I Finland er dispachøren udpeget af det relevante ministerium, og betragtes både som en tjenestemand og som en myndighed, som på administrativ basis repræsenterer Finland. Årsagen til dette arrangement er ifølge den finske dispachør, at man ønsker at fastholde en fortsat ekspertise indenfor havari grosse og havari partikulare. Man kan risikere, at ekspertisen i de små lande forsvinder, hvis man udlægger dispachør erhvervet til fri næring på grund af det begrænsede antal opgørelser pr. år. Den finske dispachør bliver således ikke berørt af servicedirektivet.

I Sverige er dispachøren efter fuld juridisk uddannelse offentligt udnævnt som dommer – med krav om svensk statsborgerskab. Den seneste EU lovændring om fravigelse af indføds – og bopælskrav ved visse beskikkelser m.v. er således ikke implementeret i Sverige for dispachørernes vedkommende. Den svenske dispachør bliver således heller ikke berørt af servicedirektivet.

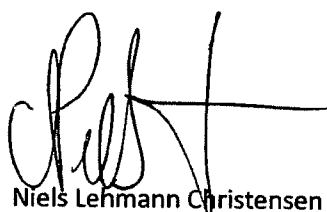
Polen har et system som det danske med eksamen og offentlig beskikkelse.

I EØS landet Norge, som også er omfattet af servicedirektivet, udpeger Statsrådet de autoriserede dispachører.

Kravet om nødvendige uddannelsesmæssige kvalifikationer kan opfyldes ved en dispachøreksamen, men kravene om uvildighed, uafhængighed og brugerbeskyttelse kan ikke hverken bibeholdes eller opnås, hvis lov om dispachører afskaffes. Loven om dispachører er nødvendig for at sikre det tvingende almene hensyn for at kunne beskytte tjenestemodtagerne, og dette vil ikke kunne opnås på anden måde. Der er således efter vores opfattelse ikke tale om manglende proportionalitet i den danske dispachørlovgivning.

Som dispachørlovgivningen er i dag, støttes den af alle interesserede tjenestemodtagere samt deres interesseorganisationer. Det tilsigtede formål må være at opretholde en erhvervsgren, som alle er tilfredse med sammen med en vis kvalitetssikring heraf, og lovreguleringen er nødvendig hertil.

København, 2.12.2008

Niels Lehmann Christensen

Jens Middelboe

Vibeke Kofoed

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Hellerup, den 4. december 2008

Høringssvar: Udkast til lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område m.v.

De Samvirkende Købmænd har gennemgået ovennævnte forslag, og fremsender hermed bemærkninger til forslaget § 7.

Markedsføringslovens §§ 10 og 11 foreslås ophævet som en følge af implementeringen af servicedirektivet. Bestemmelserne, som vedrører forbud mod rabatkuponer og købsbetingede konkurrencer, har stor betydning for detailhandelen, og der skal derfor advares mod at ophæve bestemmelserne.

I særdeleshed skal det bemærkes, at det vil have store, negative konsekvenser at ophæve forbuddet mod rabatkuponer i markedsføringslovens § 10. En ophævelse af bestemmelsen vil medføre en mere uigennemsigtig prisdannelse, øget administrativt besvær for detailhandelen og besvær for forbrugerne i forbindelse med at klippe kuponer ud af tilbudsaviser, dagblade m.v. Ingen af disse konsekvenser stemmer overens med det arbejde, der i øvrigt foretages af regeringen for at sikre gennemsigthed i prisdannelsen og mindske administrativt besvær for virksomheder m.v.

Det fremgår af forslaget, at ophævelsen ikke er en direkte, nødvendig følge af implementeringen af servicedirektivet – en betragtning, som DSK er enig i – men ophævelsen er foreslået på baggrund af en vurdering af den nationale, konkurrencemæssige situation.

DSK finder argumentationen juridisk udokumenteret, og skal derfor, også på baggrund af de uheldige følger af en ophævelse af § 10, på det kraftigste anbefale, at forslaget tages ud af det samlede udkast.

Der henvises i øvrigt til fælles høringssvar afgivet af Dansk Erhverv og Forbrugerrådet.

Med venlig hilsen

Trine Busk-Jepsen
Juridisk konsulent

de samvirkende købmænd

Postboks 122 | Svanemøllevej 41 | DK-2900 Hellerup | Tlf. (+45) 39 62 16 16 | Fax (+45) 39 62 03 00
E-mail: dsk@dsk.dk | www.dsk.dk | CVR nr. 15 23 20 13 | Danske Bank 4180 4110212313

5. december 2008

HSR

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Josephine Them Parnas
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Organisation for erhvervslivet
Confederation of Danish Industry

Høringssvar vedr. lovforslag om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og ophævelse af lov om dispatchører og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet mv.

DI har den 31. oktober 2008 modtaget Erhvervs- og Byggestyrelsens lovforslag om tjenesteydelser i det indre marked, som har til formål at ændre lovgivning på Økonomi- og Erhvervsministeriets område, så den bringes i overensstemmelse med servicedirektivet samt at ændre erhvervsfremmeloven, så den bringes i overensstemmelse med den såkaldte "varepakke", der har til formål at fremme den frie bevægelighed på vareområdet.

Idet vi takker for muligheden for at kommentere på forslaget vil DI gerne fremsætte nedenstående bemærkninger, som også inkluderer bemærkninger fra DI Handel, DI Videnrådgiverne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører og ITEK.

Generelle bemærkninger

Lovforslaget er sendt i høring sammen med lovforslaget om tjenesteydelser i det indre marked, hvortil DI har fremsendt et særskilt høringssvar. Der henvises hertil for så vidt angår DI's generelle bemærkninger til den frie bevægelighed af tjenesteydelser.

Overordnet set støtter DI, at ændringerne foranlediget af servicedirektivet indføres i pågældende sektorlovgivning, hvor en sådan eksisterer. Vi støtter imidlertid også, at servicedirektivets overordnede principper og generelle bestemmelser fremgår af lovforslaget om tjenesteydelser i det indre marked.

DI vil gerne kvittere for den konstruktive dialog med Erhvervs- og Byggestyrelsen om Servicedirektivet og dets implementering. DI lægger stor vægt på, at den frie bevægelighed i det indre marked fungerer i praksis for både produkter og tjenesteydelser. DI finder det derfor meget positivt, at der i forbindelse med Servicedirektivets og den såkaldte 'indre marked varepakkes' implementering er sket en screening af dansk lovgivning for at vurdere lovenes proportionalitet. DI støtter overordnet set initiativer, der skal sikre ophævelsen af unødige administrative byrder

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377
Danmark

di@di.dk
www.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

H.C. Andersens Boulevard 18
København V

Sundkrogskaj 20
København Ø

CVR: 16 07 75 93

og krav der ikke står i et rimeligt forhold til den overordnede målsætning i de pågældende love.

Vi skal dog også påpege, at det er overordentligt vanskeligt at vurdere den danske implementering af direktivet, når vi som høringsberettiget part ikke har adgang til Økonomi- og Erhvervsministeriets og andre ministeriers begrundelser for at opretholde de autorisationer og eventuelle særlige krav i anden lovgivning, som ikke er medtaget i lovforslaget. Det er en væsentlig mangel.

DI vil samtidig gerne henvise til, at de svenske myndigheder har udarbejdet en omfattende rapport om implementering af servicedirektivet i Sverige, som på én gang oplyser om pligter og rettigheder og dermed henvender sig til både myndigheder og erhvervet. DI vil gerne opfordre til, at Erhvervs- og Byggestyrelsen gør en tilsvarende indsats for at informere om direktivets indføring i dansk ret.

Specifikke bemærkninger

DI støtter hovedparten af de foreslåede lovændringer, som bidrager til at øge den frie bevægelighed af tjenesteydelser i det indre marked. DI hilser særligt forslaget om at ophæve markedsføringslovens specialforbud om rabatkuponer og købsbetings konkurrence velkommen. DI kan dog ikke støtte ophævelsen af lov om dispatcher og lov om translatører og tolke.

§ 7 - ændringer af markedsføringsloven

DI støtter ophævelsen af §§ 10 og 11 i markedsføringsloven. DI finder det af afgørende betydning, at danske virksomheder ikke er underlagt særlige regler, der er med til at forringe virksomhedernes internationale konkurrenceevne, og som kan være til hinder for virkeliggørelsen af det indre marked. Specialforbuddene kan desuden spænde ben for, at virksomhederne kan udnytte nye teknologiske muligheder.

Virksomhederne har ikke behov for detailregulering. Virksomhederne efterspørger enkle regler, der er nemme at administrere, ikke pålægger dem unødige byrder, og som er med til at understøtte virksomhedernes konkurrencedygtighed og udvikling.

En ophævelse af forbuddene vil give virksomhederne flere muligheder for at vælge netop den form for markedsføring, der passer til deres forretning, strategi, produkter og ikke mindst kunder. Og det vil gøre det muligt for virksomhederne at benytte den samme form for markedsføring i samtlige EU-lande.

DI lægger afgørende vægt på, at lovforslaget både gælder for etablerede virksomheder og virksomheder, der leverer grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark. En sondring mellem etablerede virksomheder og virksomheder, der leverer produkter og/eller tjenesteydelser i Danmark med base i et andet EU/EØS land, vil skabe ulige konkurrencevilkår, hvilket DI ikke kan støtte. Loven bør gælde ens for alle.

Ophævelsen af reglerne vil ikke stille forbrugerne ringere. Markedsføringsloven indeholder allerede generelle regler, der sikrer, at forbrugerne ikke bliver vildledt, og at virksomhederne lever op til god markedsføringsskik. Disse regler er med til at sikre, at forbrugerne kan træffe et oplyst valg baseret på korrekt information. Bestemmelserne er desuden så fleksible, at de ikke behøver at blive ændret i takt med den teknologiske udvikling.

DI kan derfor fuldt ud støtte, at markedsføringsloven moderniseres, så den bliver tidssvarende og ikke er til hinder for udbredelsen af den fri bevægelighed i det indre marked.

§ 10 - ophævelse af lov om dispachører

For så vidt angår den foreslåede ophævelse af lov om dispachører skal DI bemærke, at loven, ud over at indeholde en uddannelsesordning, sikrer, at den enkelte udpegede dispachør opfylder høje krav til deres uafhængighed. Denne uafhængighed er vigtig for alle aktørerne på sørettens område, herunder afskiberne, da den er medvirkende til at undgå en lang række af unødvendige tvister og retssager i forbindelse med havari.

Den nuværende tillid som aktørerne på sørettens område har til dispachørordningen vil næppe kunne opretholdes såfremt kravene i lovgivningen bortfalder. Autorisationsordningen er efter DI's opfattelse således ikke mere restriktiv end nødvendig.

DI finder på denne baggrund, at autorisationsordningen for dispachører er proportional og i overensstemmelse med Servicedirektivet, hvorfor der ikke er grundlag for at ophæve loven.

§ 11 - ophævelse af lov om translatører og tolke

Som følge af Servicedirektivet kan DI se behovet for at justere betingelserne i Lov om translatører og tolke, f.eks. krav om indfødsret og bopæl, samt visse administrative procedurer.

Til gengæld mener vi, at det kan medføre komplikationer for både danske virksomheder og borgere, der har brug for en autoriseret oversættelse, f.eks. i forbindelse med etablering af virksomhed i udlandet eller søgning af opholdstilladelse, hvis begrebet 'beskikket translatør' forsvinder sammen med loven.

Det kræves fortsat i adskillige lande såvel inden for EU som uden for EU, at oversættelse af visse juridiske dokumenter skal bekræftes af en beskikket translatør, evt. i forbindelse med legalisering i Udenrigsministeriet, for at opnå retsgyldighed i det land, dokumentet skal bruges i. DI er derfor betænkelig ved, at loven helt ophæves.

Hvis det alligevel vedtages at ophæve loven, vil det være nødvendigt, at det på anden vis klargøres og dokumenteres hvilken uddannelse og baggrund, der bringer

vedkommende på niveau med en 'autoriseret oversætter'. Dette kunne måske ske ved et særligt certifikat, der kan udstedes af myndighederne i forbindelse med erhvervelse af en højere uddannelse som translatør fra f.eks. CBS.

Det er i den forbindelse en kilde til ekstra forvirring, hvis begrebet 'beskikkelse' kun opretholdes for de, der allerede har en sådan. Det vil med tiden blive til konkurrenceforvridning for nyudklækkede translatører, ligesom det vil give virksomheder unødige udfordringer i forbindelse med samhandelen.

Vedr. forslag til ændring af lov om erhvervsfremme (Lov nr. 602 af 24. juni 2005)

DI finder det væsentligt, at §2, stk. 1 udbygges med et punkt vedrørende standardisering, således at det sikres, at der kan ydes offentlig støtte til den danske standardiseringsaktivitet.

Da Danmark er forpligtet af både WTO-regler og europæisk lovgivning til at have en standardiseringsorganisation mener DI i øvrigt, at det ville være hensigtsmæssigt at benytte denne lovrevision til at indføje bestemmelser herom i dansk lovgivning. Dette vil kunne underbygge behovet for og nødvendigheden af, at standardisering støttes med offentlige midler, ligesom de overordnede principper for de forskellige interessentgruppers deltagelse i standardisering kunne præciseres.

Vedr. ændringerne i lovens kapitel 7 om akkreditering og metrologi vil DI fremhæve baggrunden for i sin tid at udskille akkrediteringsaktiviteterne fra Styrelsen til en selvstændig erhvervsdrivende fond, nemlig at DANAK skulle have mulighed for at udvide sit aktivitetsområde og blive drevet på mere fleksible vilkår med henblik på at kunne levere mere konkurrencedygtige ydelser.

DI er opmærksom på, at de overordnede vilkår for akkreditering og akkrediteringsorganets funktion nu fremgår af forordning nr. 765 om akkreditering. DI mener således, det er positivt, at der kun må være ét akkrediteringsorgan i hvert land, ligesom akkreditering ikke skal være underlagt konkurrence.

Imidlertid ser vi ingen grund til at begrænse DANAK's udviklings- og arbejdsmuligheder ud over, hvad der fremgår af forordningen. Det mener vi, der er en risiko ved i forbindelse med, at den eksisterende § 14, stk. 1, 3. pkt. ophæves og en ny § 14, stk. 3 indføres.

Tilsvarende er det hensigtsmæssigt at ændre formuleringen i § 16 vedrørende 'kommercielt baseret betaling'. DI vil imidlertid gerne understrege betydningen af, at DANAK har mulighed for at fastsætte sine priser således, at virksomheden er økonomisk bæredygtig, idet DANAK ikke som øvrige offentlige institutioner har en 'dækning i statskassen'. Det kan som hidtil praktiseret fungere ved, at prisen for akkrediteringsydelser aftales med økonomi- og erhvervsministeren; men det er væsentligt, at det ikke sker ved en politisk, men ud fra en forretningsbaseret beslutning.

DI står gerne til rådighed med nærmere kommentarer og uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Henrik Schramm Rasmussen
Chefkonsulent

Den 4. december 2008

Erhvervs – og Byggestyrelsen
att. Josephine Parnas
Langelinje Allé 17,
2100 Kbh. Ø

Vedr.: Forslag til lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og ophævelse af lov om dispachører og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet mv.

Med skrivelse af 31. oktober 2008 har dispachørkommissionen fra Erhvervs- og Byggestyrelsen modtaget udkast til ovennævnte lovforslag og er blevet anmodet om at fremsætte eventuelle bemærkninger til dette udkast.

I denne anledning skal dispachørkommissionen bemærke, at et flertal af kommissionens medlemmer, Jens Middelboe og Erik Behn, har følgende bemærkninger:

Forslagets § 10 indeholder i stk. 1 en bestemmelse om, at lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, ophæves. Stk. 2 og 3 indeholder overgangsbestemmelser for de inden 28. december 2009 beskikkede dispachører og for dispachørstuderende, som har påbegyndt uddannelsesforløbet før lovens ikrafttræden.

Da der undertiden hersker tvivl om de danske dispachørers arbejdsområde, bør det præciseres, at deres vigtigste opgave er at foretage havariberegninger (dispacher), dvs. foretage opgørelser, hvorved skader, tab og omkostninger, der skyldes havari grosse (opofrelser foretaget for at redde skib og ladning fra en fælles fare) fordeles på skib, ladning og fragt. Derudover foretager dispachørerne dog meget andet, således navnlig opgørelse af assurance erstatninger inden for alle former for søforsikring, men også f. eks. fordeling af bjærgeløn i henhold til sølovens § 451, beregning af afstandsfragt og begrænsningsbeløb i henhold til reglerne om rederansvarets begrænsning. Desuden afgiver dispachørerne responsa vedrørende søretlige og søforsikringsretlige spørgsmål og rådgiver i almindelighed om sådanne spørgsmål.

For at beskytte de i sagerne involverede personer og for at forhindre unødige retstvister har lovgiverne siden 1700-tallet fundet, at dispachørernes arbejde var så vigtigt, at det burde lovmæssigt reguleres.

Hvis forslaget gennemføres, vil dispachørerhvervet i fremtiden være uden nogen form for offentlig regulering. Det vil sige, at der ikke længere vil kunne ske beskikkelse af dispachører, hvilket under den nuværende lovgivning kræver, at den der søger beskikkelse opfylder en række krav, som tilsikrer dispachørens grundige uddannelse, herunder krav om at dispachøren skal have bestået juridisk embedseksamen foruden den særlige dispachøreksamen. Ligeledes vil man herved fjerne lovgivningens strenge krav om, at stillingen som dispachør er uforenelig med enhver form for offentlig eller privat virksomhed med undtagelse af stillingen som lærer eller medarbejder ved en videnskabelig institution.

Ophævelse af lovgivningen vil ligeledes medføre, at dispachørkommissionen nedlægges og at dermed dens opgave som eksamenskommission ophæves.

Om baggrunden for forslaget om ophævelse af dispachørloven siger bemærkningerne, at autorisationsordningen vurderes ikke at være proportional, dvs. at den er mere restriktiv end nødvendigt og dermed ikke i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1 i servicedirektivet. I bemærkningerne til lovforslaget henvises yderligere til, at krav til tjenesteydere kun kan opretholdes, hvis kravene er ikke-diskriminerende og nødvendige, dvs. at de kan begrundes i et tvingende alment hensyn. Kravene må ikke overlappes krav, som i det væsentlige er sammenlignelige med krav, som en tjenesteyder allerede er underlagt i en anden medlemsstat.

Om de enkelte begrundelser for at ophæve dispachørloven kan anføres følgende:

Autorisationsordningen er begrundet i et ønske om at garantere dem, der benytter dispachørerne, sikkerhed for, at dispachørerne er højt uddannede og fuldstændigt uvildige. Navnlig uvildigheden har lovgiverne betragtet som et væsentligt krav til beskyttelse af danske og udenlandske tjenestemodtagere, dvs. de mange personer, som kan være involveret i en havari grosse opgørelse. Det kan dreje sig om rederier, hvad enten de er organiseret som enkeltmandsfirmaer eller i en eller

anden selskabsform, kaskoassurandører, P. og I. assurandører (ansvarsassurandører), vareejere, afskibere eller modtagere samt disses assurandører, rejse- eller tidsbefragtere. Ved fordeling af bjærgeløn i henhold til sølovens § 451 vil ligeledes det bjærgende skibs kaptajn og besætning være beskyttet ved dispachørens uvildighed. Det kan således ikke siges, at autorisationsordningen for dispachører ikke er proportional, når den netop er begrundet i tvingende almene hensyn, nemlig beskyttelsen af de mange personer, som er involveret i en havari grosse opgørelse eller en bjærgelønsfordeling.

Det kan tilføjes, at dispachørerne ikke kan afslå at udføre forretninger, som hører under dispachørerhvervet (dispachørlovens § 10), hvilket giver tjenestemodtagerne en yderligere sikkerhed for, at der altid vil være en uvildig instans til at foretage den af dem ønskede havariberegning og tryghed for, at den udføres af en person med de nødvendige kvalifikationer.

Det har undertiden været nævnt, at der findes et velfungerende dispachørerhverv i England, hvor dispachørerne ikke er undergivet lovgivningsmæssige krav om eksamen eller uvildighed. Det kan hertil bemærkes, at der i England findes en privat dispachørforening (Association of Average Adjusters), som stiller visse krav til den, som søger optagelse i foreningen. Foreningen arrangerer således en eksamen, som kan sammenlignes med den, som den danske lovgivning kræver. Krav til uvildighed kan en privat forening derimod ikke stille, og de meget strenge danske bestemmelser om, at stillingen som dispachør er uforenelig med andre stillinger, og at dispachørerne kun kan drive deres virksomhed som et personligt ansvarligt firma, kendes ikke i England. Det største engelske dispachørfirma er således blevet overtaget af en stor konsulentvirksomhed, som er involveret i mange andre søforsikringsmæssige områder. Igen er den danske ordning udtryk for en forbrugerbeskyttelse, som vil forsvinde, hvis dispachørloven ophæves. Der er heller ikke i England noget krav om, at en dispachør skal have juridisk embedseksamen. Kun nogle få engelske dispachører har en sådan eksamen, hvilket betyder, at engelske dispachører ofte må indhente juridiske responsa til brug ved opgørelsen af dispacher. Dette fordyrer selvfølgelig dispacherne, og en tilsvarende situation kan frygtes i Danmark, hvis dispachørloven bliver ophævet. I England er dispacher i mange tilfælde blevet anfægtet og indbragt for domstolene. I Danmark er det kun sket i et enkelt tilfælde i 1940'erne, hvor man ønskede en principiel afgørelse på et omdiskuteret område. Det danske system sparer altså parterne for omkostninger i forbindelse med eventuelle retssager og kan derfor med god grund betragtes som forbrugerbeskyttende. I nogle tilfælde har danske

interesser alligevel benyttet engelske dispachører, men dette er sket, fordi fragtaftalen har bestemt, at havari grosse skulle opgøres i London.

At de danske dispachører efter en ophævelse af dispachørloven selv skulle kunne oprette en forening og skabe eksamensregler og anden regulering for faget, er naturligvis ikke administrativt muligt for de kun tre danske dispachører.

Det har været nævnt, at det kun er Danmark, som opretholder en bestemmelse om beskikkelse af dispachører, og at dette er i strid med kravet om etableringsfrihed. Dette er dog ikke korrekt. I både Sverige og Finland udpeges dispachørerne af det offentlige på samme måde som dommere, og dispachøren betragtes som en del af domstolssystemet. I EØS landet Norge udpeges dispachøren i statsråd.

I Tyskland er dispachørerne edsvorne og autoriserede af det lokale handelskammer. Så vidt vi er orienteret, findes der i Polen en ordning, som svarer til den danske med eksamenskrav og offentlig beskikkelse.

Det fremgår af lovforslaget og bemærkningerne dertil, at de andre erhverv, der berøres af servicedirektivet, bl.a. er el-installatører, vvs-installatører, kloakmestre, speditører, auktionsholdere, vekselerer, erhvervsdykkere og tolke. Til disse erhvervsgrupper stilles der ikke særlige krav til uafhængighed og uvildighed. Dispachørloven stiller derimod strenge krav til dispachørernes uvildighed. Derved er dispachørordningen i stand til at yde danske og udenlandske tjenestemodtagere en særlig beskyttelse.

Under hensyn til de ovenfor opregnede forhold fraråder dispachørkommissionen, at dispachørloven ophæves.

Med venlig hilsen

Jytte Heje Mikkelsen

Formand for Dispachørkommissionen

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Att. Josephine Them Parnas (sendt via mail til jp@ebst.dk)

København, den 5. december 2008

DRRBs kommentarer til udkast om lovændring som følge af servicedirektivet

Jeg sender her Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforenings (DRRB) kommentarer til lovudkastet. Vi har alene koncentreret os om ændringerne til markedsføringsloven, herunder ophævelsen af markedsføringslovens specialforbud om rabatkuponer og præmiekonkurrencer. Vi kan fuldt ud tilslutte os disse ophævelser.

Rabatkuponer:

Forbuddet mod rabatkuponer blev indført i en tid, der var teknologisk anderledes end i dag, og hvor grænseoverskridende markedsføring var anderledes. I dag er det muligt via koder, elektroniske rabatkuponer, medlemskort etc. at yde rabat til særligt udvalgte grupper. Ligeledes indebærer internationaliseringen, at danske virksomheder stilles ringere end en række konkurrenter i andre EU-lande, der ikke har et tilsvarende forbud. Grundlaget for at opretholde et forbud mod at yde rabat på en særlig måde, er derfor efter vores opfattelse ikke mere til stede og skadeligt for dansk erhvervsliv.

Samtidig er der med indførelsen af markedsføringslovens §§ 9 og 12a, jf. desuden §§ 1 og 3, i dag så vidtgående informationskrav til salgsfremmende kampagner, at forbrugerne bør kunne håndtere rabatkuponer, da de alene kan anvendes på et oplyst grundlag.

Særligt efter indførelsen af markedsføringslovens § 9 og ophævelsen af § 6 om tilgift, er der i dag et behov for at kunne anvende rabatkuponer i forbindelse med tilbud om en tilgiftsydelse. Eksempler som "Køb en biografbillet og få popcorn i kiosken til halv pris – aflever denne kupon i kiosken" eller "Køb en printer hos virksomhed X og få 30% rabat på papir hos virksomhed Y mod aflevering af denne kupon til Y" er i dag lovlige tilgiftstilbud, hvorimod sådanne tilbud kan være problematiske i forhold § 10 om rabatkuponer. Det har næppe været hensigten med ophævelsen af § 6, men det er i dag en reel problemstilling som følger af § 10.

De betænkeligheder, der førte til indførelsen af § 10, var først og fremmest, at der blev givet rabat på et tilfældigt grundlag – kunde A ville få rabat, mens kunde B ikke ville få det – og at det ville være besværligt for

kunderne at få adgang til og opbevare kuponerne. Med informationssamfundet og den elektroniske udvikling kombineret med de omtalte øgede informationskrav, er det vores opfattelse at disse hensyn i dag er stort set ikke-eksisterende.

Det er klart, at hensynet til detailhandlen – at det er administrativt besværligt at håndtere kuponer – fortsat eksisterer. Efter vores opfattelse har den teknologiske udvikling, fx brugen af strekkoder, imidlertid reduceret dette hensyn ganske betragteligt.

Købsbetingede konkurrencer

Også forbuddet mod købsbetingede konkurrencer stiller danske virksomheder ringere end en række konkurrenter i andre EU-lande, der ikke har et tilsvarende forbud.

Tidligere har man lagt vægt på, at der ved købsbetingede konkurrencer var fare for, at man flyttede forbrugerens fokus fra interessen for selve varen til konkurrencen i stedet. Men ved ophævelsen af tilgiftsbestemmelsen accepterede man allerede denne fokusforskydning, idet der som en modvægt med indførelsen af den nuværende § 9 i markedsføringsloven stilles øgede oplysningskrav ved salgsfremmende konkurrencer.

Retspraksis har endvidere i to nyere domme (UfR 2004.872 SHD og 2004.877 SHD) accepteret delvist købsbetingede konkurrencer, hvis de under visse forudsætninger samtidig markedsføres og tilbydes som ikke-købsbetingede. Det nuværende forbud mod købsbetingede konkurrencer er derved efter vor opfattelse allerede udvandet.

---ooOoo---

Som det fremgår, tilslutter DRRB sig fuldt ud forslaget om ophævelse af markedsføringslovens specialforbud.

Afslutningsvist minder jeg om, at DRRB har anmodet om at blive optaget på høringslisten til lovudkastet, da vi ikke fremgår af listen. Ændringerne i markedsføringsloven har selvsagt stor betydning for vores branche, hvorfor vi beder om at blive hørt og at fremgå af den officielle høringsliste.

Måtte der være spørgsmål til høringssvaret, kan jeg kontaktes på telefon 3313 4444.

Venlig hilsen

Tina Bøggild

.....
Tina Bøggild

Juridisk konsulent, cand.jur.

DRRB - Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening
Reklamens Hus - Badstuestræde 20 - 1209 København K - Danmark
Tlf. + 45 33 13 44 44 - Fax + 45 33 11 63 03

Josephine Them Parnas (EBST)

Emne: Høringssvar fra EOGS/CKR om lovforslag om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og om ophævelse af dispachørloven som følge af servicedirektivet mv. (ændringsloven).

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN**Høringssvar – Lovforslag om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og om ophævelse af dispachørloven som følge af servicedirektivet mv. (ændringsloven).**

8. december 2008
Sag nr. 2008-0017995
KBO/JTL

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har modtaget ovennævnte forslag i høring fra Erhvervs- og Byggestyrelsen.

CKR har tidligere afgivet bemærkninger i forbindelse med præhøringen. CKR har i denne forbindelse følgende bemærkninger.

Ændringsloven ophæver tillige en række hidtidige bestemmelser, navnlig angående autorisationer for forskellige typer af tjenesteydere, hvilket berører såvel udenlandske som danske tjenesteydere.

Imidlertid har ændringerne i dansk ret også konsekvenser for danske virksomheder, hvilket fører til ændringer i de nuværende administrative byrder.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

CKR konstaterer, at det er positivt at screening af dansk lov i forbindelse med gennemførelse af servicedirektivet medfører, at en række diskriminerende eller ikke proportionelle krav er blevet identificeret og foreslået løst via lovpakken. Imidlertid fører ændringerne ikke til større lettelser i de administrative byrder, men kan have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.

*Administrative konsekvenser***Ændringsloven**

Ændringsloven ændrer en række love, hvilket vurderes at medføre umiddelbare administrative lettelser for erhvervslivet for så vidt angår selve loven, mens der forventes betydelige byrder i forbindelse med en senere udstedelse af bekendtgørelse.

Ændringslovens § 2

I lov om autorisation af elinstallatører m.v. fjernes muligheden for at tidsbegrænse en autorisation, idet den ikke anses for værende begrundet i tvingende almene hensyn. CKR vurderer, at dette kan føre til lettelser for de omfattede virksomheder.

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

Tlf. 33 30 77 00
Fax 33 30 77 99
CVR-nr 10 15 08 17
eogs@eogs.dk
www.eogs.dk

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS-MINISTERIET**

Ansøgning om personlig autorisation er målt i AMVAB-sammenhæng til at koste 48.750 kr. årligt. Det vurderes at forslaget om at fjerne muligheden for, at tidsbegrænse autorisationen, kan medføre marginale lettelser, da dette kun sker undtagelsesvist.

Ændringslovens § 3

I lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med afløbsledninger mv. (lbk. 988 af 8. dec. 2003) ophæves krav om, ikke at måtte have forfalden gæld til det offentlige over 50.000 kr. Det er positivt, at kravet ophæves, da dette forenkler proceduren i forbindelse med ansøgning. Den samme gør sig i øvrigt gældende for lov om dykkerarbejde mv.

Kravet om dokumentation i forbindelse med ansøgning om autorisation er tidligere målt i AMVAB-mæssig sammenhæng til at tage 10 minutter for den enkelte elinstallatør at indsamle, hvilket beløber sig ca. 633 timer på årligt samfundsniveau. Da indberetningen om forfalden gæld kun udgør en del heraf, vil lettelsen umiddelbart være forholdsvist begrænset.

Ændringslovens § 7

Ændringerne i markedsføringsloven som følge af servicedirektivet vil påvirke tjenesteyderes forpligtelser til at oplyse om en række forhold, derunder kontaktoplysninger og pris. Ændringerne af markedsføringsloven henlægges dog til en senere bekendtgørelse. Da hovedparten af de administrative byrder i forbindelse med gennemførelsen af servicedirektivet forventes at ligge heri, skal CKR understrege vigtigheden af, at blive hørt mindst 2 måneder inden en efterfølgende bekendtgørelses udstedelse. Det bemærkes positivt, at henvisningen til bekendtgørelse er begrænset til minimumimplementering.

Samlet set har det ikke været muligt at kvantificere de endelige byrder, men disse vil indgå ved næste års opdatering af Økonomi- og Erhvervsministeriets AMVAB-måling.

CKR har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Katrine Brems Olsen

Fuldmægtig

Tlf. direkte 3330 7747

E-post kbo@eogs.dk

*Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i
ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og*

administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

Josephine Them Parnas (EBST)

Fra: Josephine Them Parnas (EBST)

Sendt: 15. december 2008 11:35

Til: Josephine Them Parnas (EBST)

Emne: Finansministeriets svar ØEM's to lovforslag til implementering af servicedirektivet

Fra: Peter Hjorth Winkler [mailto:phw@fm.dk]

Sendt: 15. december 2008 11:33

Til: Josephine Them Parnas (EBST)

Cc: Stig Uffe Pedersen (EBST); Katrine Mulvad Thomsen (EBST)

Emne: SV: Vedr. ØEM's to lovforslag til implementering af servicedirektivet

Kære Josephine

Finansministeriet har ikke kommentarer til de to lovforslag vedr. Servicedirektivet.

mvh
Peter

Peter Hjorth Winkler
Fuldmægtig
Telefon (+45) 33 92 33 33
Direkte telefon (+45) 33 95 45 76
E-post fm@fm.dk
Personlig e-post phw@fm.dk
Hjemmeside www.fm.dk

Josephine Them Parnas (EBST)

Emne: Høring om udkast til lov om ændring af forskellige love på ØEM's område som følge af servicedirektivet

Fra: Ministerbetjening (FT) [mailto:Ministerbetjening@FTNET.DK]

Sendt: 18. november 2008 14:08

Til: Josephine Them Parnas (EBST)

Cc: Ministerbetjening (FT)

Emne: SV: Høring om udkast til lov om ændring af forskellige love på ØEM's område som følge af servicedirektivet

Kære Josephine Them Parnas

Finanstilsynet har ingen bemærkninger til høringen om udkast til lov om ændring af forskellige love på ØEM's område som følge af servicedirektivet.

Med venlig hilsen

Morten Sterregaard

fuldmægtig, Finanstilsynet

Gl. Kongevej 74A, DK-1850 Frederiksberg C

(+45 33 55 82 01/ Fax: +45 33 55 82 00)

mailto:mos@ftnet.dk

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø

9. december 2008

Sag 08/08110-2

Høringsvar – Udkast til lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og ophævelse af lov om dispatchører og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet mv. (Regelforenklning for tjenesteydere, oplysningspligt for tjenesteydere, ændring af erhvervsfremmeloven og markedsføringsloven)

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Amagerfælledvej 56
2300 København S

Tlf. 32 66 90 00

Fax 32 66 90 45

CVR-nr. 10 29 48 19

forbrugerombudsmanden@fs.dk

www.forbrugerombudsmanden.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen har den 5. november 2008 sendt ovennævnte lovudkast i høring hos Forbrugerombudsmanden.

Det foreslås i lovudkastet § 7, at der indføres en ny § 7 a i markedsføringsloven, hvorefter økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler med henblik på at opfylde servicedirektivets oplysningskrav. Det foreslås endvidere, at bestemmelserne i markedsføringslovens §§ 10 og 11 ophæves.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**

Lovudkastets § 7, nr. 1

Som anført i lovudkastet, vil ovennævnte bekendtgørelse medføre en aktivitetsudvidelse for Forbrugerombudsmanden, og denne aktivitetsudvidelse vil efter al sandsynlighed medføre et behov for yderligere ressourcer til Forbrugerombudsmanden.

Forbrugerombudsmanden vil tage nærmere stilling til behovet for ressource tilførsel, når ovennævnte udkast til bekendtgørelse foreligger. Forbrugerombudsmanden skal i den forbindelse anmode om at blive anført som selvstændig høringspart i forbindelse med udarbejdelsen af ovennævnte bekendtgørelse.

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)

www.icpen.org

Lovudkastets § 7, nr. 2

Forbrugerombudsmanden har noteret sig, at det af lovudkastet fremgår, at implementeringen af servicedirektivet medfører, at bestemmelserne i markedsføringslovens §§ 10 og 11 ikke vil kunne opretholdes.

Forbrugerstyrelsen varetager
Forbrugerombudsmandens
sekretariatsopgaver

Det er Forbrugerombudsmandens generelle opfattelse, at rabatgivning efter § 10, stk. 1, i dag har mindre praktisk betydning. Rabatgivning gives i dag i højere grad som led i kundeloyalitetsprogrammer, fordelsklubber o. lign., som er tilladt, hvis bl.a. oplysningspligten i § 9, stk. 1, om salg fremmende foranstaltninger i øvrigt er overholdt. Det er således Forbrugerombudsmandens vurdering, at en klar og tydelig oplysning om til-

budsbetingelserne vil sikre forbrugerne en gennemsigtighed, der vil gøre opretholdelsen af det nuværende forbud mindre nødvendig.

Det skal endvidere i relation til markedsføringslovens § 10, stk. 2, bemærkes, at denne bestemmelse ifølge retspraksis ikke finder anvendelse på elektroniske rabatmærker, og bestemmelsen har derfor efter Forbrugerombudsmandens opfattelse mistet en del af sin reelle betydning, da de fleste kendte kunde- og loyalitetsprogrammer benytter elektronisk registrering.

I relation til markedsføringslovens § 11 er det i lovudkastet anført, at en ophævelse af denne bestemmelse ikke vil medføre, at området efterfølgende vil være ureguleret, idet der henvises til, at det med hjemmel i bekendtgørelse nr. 1084 af 14. september 2007 om urimelig markedsføring i forbrugerforhold vil være muligt at skride ind over for vildledende brug af konkurrencer i markedsføringen.

Det er dog væsentligt at påpege, at en ophævelse af forbuddet vil medføre, at man tillader en række forskellige konkurrencer, som efter de nu gældende regler er omfattede af det generelle forbud. Med en ophævelse af forbuddet må det således forventes, at der vil blive introduceret en række nye komplicerede – og formentlig også flere underlødige – konkurrencer. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Forbrugerombudsmanden allerede har set eksempler på komplekse købsbetingede konkurrencer, hvor man fx mod at betale en merpris for en løbende tjenesteydelse kunne gætte på et bestemt markeds prisudvikling og – hvis man gættede rigtigt – blive fritaget for betaling for den leverede ydelse.

Det er Forbrugerombudsmandens opfattelse, at disse konsekvenser af en ophævelse bør tydeliggøres i lovbemærkningerne.

Såfremt bestemmelsen ophæves, vil Forbrugerombudsmanden være indstillet på revidere Forbrugerombudsmandens eksisterende vejledning om salgsfremmende foranstaltninger, således at der foretages en præcisering af kravene i forbindelse med afholdelse af konkurrencer, herunder at der stilles krav om, at konkurrencerne generelt skal være lødige, og at der sikres offentlighed omkring udpegningen af vinderen mv.

Det skal endvidere bemærkes, at en ophævelse af §§ 10 og 11 – og dermed en lovliggørelse af disse markedsføringsformer – vil føre til en øget anvendelse af disse. Henvendelserne vil især rejse spørgsmål om overholdelse af markedsføringslovens § 1 om god markedsføringsskik, § 3 om vildledning og § 9 om salgsfremmende foranstaltninger, og vil øge behovet for ressourcetilførsel til Forbrugerombudsmanden.

Lovudkastets § 9

Det er efter Forbrugerombudsmandens opfattelse u hensigtsmæssigt, at en eventuel ophævelse af §§ 10 og 11 først træder i kraft den 28. december 2009. Dette skyldes, at bestemmelserne reelt ikke vil kunne håndhæves i perioden frem til deres ophævelse, idet Forbrugerombudsmanden på

baggrund af straffelovens § 3, hvorefter man som udgangspunkt ikke kan straffes for overtrædelsen af en bestemmelse, som på pådømmelsestidspunktet er blevet ophævet, vil være nødsaget til at indstille behandlingen af sager vedrørende overtrædelser af bestemmelserne.

Forbrugerombudsmanden skal derfor foreslå, at ikrafttrædelsestidspunktet for § 7 fremrykkes.

Med venlig hilsen

Henrik S. Øe

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

5. december 2008

tda/tra
Dok. 70095

Forslag til ændring af markedsføringslovens §§ 10 og 11 som følge af servicedirektivet

Forbrugerrådet og Dansk Erhverv har modtaget ovenstående forslag om bl.a. at ophæve specialforbuddene mod rabatkuponer og købsbetingede konkurrencer i markedsføringslovens §§ 10 og 11 i høring.

Generelle betragtninger

Forslaget lægger op til en ophævelse af specialforbuddene i markedsføringsloven, hvilket vi ikke kan støtte.

Det skal indledningsvist bemærkes, at nærværende høringssvar er foreløbigt. Det er Forbrugerrådets og Dansk Erhvervs holdning, at servicedirektivet på ingen måde nødvendiggør en ophævelse af forbuddene mod rabatkuponer og købsbetingede konkurrencer. Vi er først blevet præsenteret for denne konsekvens i november 2008 i forbindelse med nærværende høring. Grundet forslagetets kompleksitet vender vi tilbage med uddybende bemærkninger til dette forslag samt til lovforslagenes øvrige indhold.

Negativt for forbrugerbeskyttelsen at ophæve forbuddene

En ophævelse af forbuddene vil få store negative konsekvenser for både forbrugere og detailhandel. Rabatkuponer kendes fra andre lande, hvor det for forbrugerne betyder stort besvær, fordi de skal klippe kuponer for at udnytte tilbuddene. Det kræver også, at de skal bruge tid på at indsamle samtlige aviser, blade m.v. for at få glæde af tilbuddene. Kuponerne angiver desuden kun rabatten og ikke før- og nupriser. Det gør markedet mindre gennemsigtigt. For detailhandlen er rabatkuponer forbundet med store administrative byrder ved håndtering af de mange kuponer, som de i mange tilfælde end ikke selv er herre over. Tilsvarende er købsbetingede konkurrencer med til at gøre markedet mindre gennemsigtigt og fjerner også forbrugernes fokus fra pris og kvalitet.

Det vil derfor være helt urimeligt, hvis såvel forbrugerne som detailhandlen skal udsættes for denne type markedsføringsstiltag.

Mangelfuldt juridisk belæg for, at en ophævelse er nødvendig

Hverken Forbrugerrådet eller Dansk Erhverv finder det godtgjort, at servicedirektivet skulle nødvendiggøre at de pågældende bestemmelser i markedsføringsloven ophæves. Det fremgår heller ikke nærmere af bemærkningerne til lovforslaget, på hvilket grundlag specialforbuddene i markedsføringsloven foreslås ophævet. Tværtimod fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at art. 16 i servicedirektivet i princippet ikke kræver, at medlemsstaterne fjerner eksisterende krav.

På det foreliggende grundlag finder vi det således ikke godtgjort, at en ophævelse af specialforbuddene er en naturlig konsekvens af implementeringen af servicedirektivet. Vi deltager meget gerne i et møde om dette.

Der kan på intet tidspunkt have været tvivl om, at specialforbuddene er af yderste vigtighed for såvel Dansk Erhverv som Forbrugerrådet, jf. diskussionerne i forbindelse med ændringen af markedsføringsloven i 2005. Alligevel er det først primo november 2008 i forbindelse med nærværende høring, at vi er blevet gjort bekendt med de foreslåede ændringer af markedsføringsloven.

Konklusion

Forbrugerrådet og Dansk Erhverv kan ikke støtte en ophævelse af forbuddet mod rabatkuponer og forbuddet mod købsbetingede konkurrencer i markedsføringslovens §§ 10 og 11 og finder det ikke godtgjort, at det er nødvendigt. Vi deltager meget gerne i et møde for at drøfte løsninger, så den gældende retstilstand opretholdes.

Med venlig hilsen

Rasmus Kjeldahl
Direktør
Forbrugerrådet

Kim Munch Lendal
Direktør
Dansk Erhverv

**FORSIKRING & PENSION
DANMARKS REDERIFORENING**

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att: Josephine Them Parnas
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

4. december 2008

Høring af udkast til lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område som følge af Servicedirektivet - ophævelse af dispachørloven

Vi henviser til Erhvervs- og Byggestyrelsens brev af 31. oktober 2008, hvormed sendtes i høring udkast til lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område som følge af Servicedirektivet. I lovudkastet indgår bl.a., jf. § 10, forslag om ophævelse af lov om dispachører. Det fremgår af lovmotiverne, at efter Servicedirektivet må autorisationsordninger kun opretholdes, hvis de er proportionale, og vurderingen er i henhold til lovmotiverne, at den gældende autorisationsordning for dispachører ikke er proportional, dvs. den anses for at være mere restriktiv end nødvendig og dermed ikke i overensstemmelse med Servicedirektivet.

Vi skal hertil bemærke følgende:

1. Servicedirektivets krav

Vi skal for god ordens skyld fremhæve, at vi antager, at de betingelser, Servicedirektivet stiller, for at kompetente myndigheder kan stille krav til tjenesteydere - ud over proportionalitetskravet - er opfyldt. Det drejer sig om krav om ikke-diskrimination og krav om, at der foreligger tvingende almene hensyn. Vi kan her henvise til de seneste ændringer i dispachørloven, og til at der ikke i lovmotiverne er medtaget en argumentation gående ud på, at disse betingelser ikke skulle være opfyldt. Drøftelsen vedrører alene proportionalitetsbetingelsen.

2. Dispachørers uafhængighed

Den gældende lov om dispachører sikrer ud over en uddannelsesordning, at den enkelte autoriserede dispachør opfylder meget høje krav vedrørende uafhængighed. Spørgsmålet er, om en sådan uafhængighed kunne opnås med mindre indgribende midler, således at loven kunne ophæves helt eller i hvert fald delvis.

Den nuværende uafhængighed for dispachører er sikret ved:

- Lovkrav om dispachørers forhold i forbindelse med tildeling af autorisation.
- Lovkrav, hvorefter der sættes meget snævre grænser for hvilket arbejde, dispachører kan udføre ved siden af dispachørerhvervet.
- Lovbestemmelser om fratagelse af autorisation til dispachører, herunder ved gentagen forsømmelighed.

Dispachørers uafhængighed er aldeles afgørende for den store kreds af rederier, forsikrings-selskaber, afskibere mv., der benytter dispachører her i landet. Det er oplyst over for os, at tvist om en dansk dispache ikke har været indbragt for domstolene siden krigen. Den tillid, der består ikke mindst i udlandet til danske dispachørers uafhængighed, har den allerstørste betydning, da talrige retssager og tvister hermed er undgået, ligesom det er muligt at få en hurtig afklaring på ofte komplicerede erstatnings- og forsikringsopgør.

Uafhængighed er også afgørende i forhold til ikke-erhvervsmæssige interesser. Dette gælder f.eks. ved opgørelse af besætningens andel af bjærgeløn i henhold til sølovens § 451.

Det er også vigtigt at fremhæve, at lovens ordning er, at dispachører ikke kan afvise at udføre arbejde omfattet af dispachørernes arbejdsområde.

3. Alternative ordninger

En ordning svarende til den gældende ville næppe kunne opnås ved mindre indgribende forholdsregler. Det har været nævnt, at man i Danmark måske kunne arrangere sig ligesom i Storbritannien med en foreningsstyret ordning, dvs. en ordning, hvor den nødvendige sikkerhed for uafhængighed opnås for personer med tilstrækkelig uddannelsesmæssig baggrund og erfaring i kraft af et medlemskab af en forening for dispachører. Medens der i Storbritannien er et betydeligt antal dispachører, der gør en foreningsstyret ordning meningsfuld, er der i Danmark alene 2-3 dispachører, hvad der synes at gøre en foreningsstyret ordning mærkværdig, hvis ikke meningsløs, og under alle omstændigheder stærkt kritisabel. Skulle f.eks. 1-2 dispachører suverænt kunne afgøre, om en ny dispachør skulle have adgang til at opnå medlemskab af foreningen, og kan man i praksis overhovedet have en forening, der kun består af 1-2 medlemmer?

Indgående kendskab til de fælles nordiske sølove og de nordiske søforsikringsvilkår er i praksis af afgørende betydning for dispachører. De nordiske dispachører - her er der tale om 6-7 stk. - kunne danne en nordisk dispachørforening, men problemet her vil i høj grad være det samme som for Danmark alene: det meget begrænsede antal dispachører i Norden totalt set. Hertil kommer, at en nordisk foreningsløsning formentlig måtte forudsætte, at lovordningerne i alle landene blev fjernet, også i Norge, og det måtte forudsætte, at der kunne opnås enighed om en sådan forening. Samlet anser vi ikke den vej for farbar.

4. Andre lande

Flere lande, bl.a. som nævnt de nordiske, har lovbaserede ordninger om dispachører, der i betydelig udstrækning svarer til den danske ordning. Vi er ikke bekendt med, at der skulle være overvejelser om at ophæve disse ordninger i de andre lande.

Med de særlige danske forhold med kun 2-3 dispachører, ser vi ikke andre muligheder for at sikre et uafhængigt dispachørhverv, der nyder tillid fra de mange brugere, end at den gældende lov bevares, som den er, med henvisning til at den bestående ordning er fuld proportional i henhold til Servicedirektivets krav.

Med venlig hilsen

FORSIKRING & PENSION

DANMARKS REDERIFORENING

Hans Reymann-Carlsen

Uffe Lind Rasmussen

Josephine Them Parnas (EBST)

Emne: Fødevarerhverv høringssvar til ændringslov

Fra: Henrik Curtz (DFFE) [mailto:hcu@dffe.dk]

Sendt: 12. november 2008 13:18

Til: Josephine Them Parnas (EBST)

Cc: Jan Bay-Smidt (DFFE)

Emne: VS: Vedr. høring om udkast til love til implementering af servicedirektivet

Fødevarerhverv har ikke bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen,

*Henrik Curtz
Statskonsulent
Juridisk Kontor
Fødevarerhverv
Nyropsgade 30
1780 København V.
Dir. tlf.: 33 95 87 62*

Katrine Mulvad Thomsen (EBST)

Fra: Josephine Them Parnas (EBST)

Sendt: 5. december 2008 10:57

Til: Katrine Mulvad Thomsen (EBST)

Emne: VS: Høringssvar vedr. udkast til love om implementeringen af servicedirektivet

Fra: Charlotte Arp (DEP) [mailto:carp@fvm.dk]

Sendt: fr 05-12-2008 10:29

Til: Josephine Them Parnas (EBST)

Cc: Susan Bramsen (DEP); Postkasse, 3AFD_2KT (DEP); Postkasse, 3AFD_1KT (DEP); Afd. postkasse 9. kontor (FVST); Birthe Schubart (PD); Pernille Kisling-Møller (FVST); Postkasse, 2AFD_3KT (DEP); Postkasse, 2AFD_1KT (DEP)

Emne: Høringssvar vedr. udkast til love om implementeringen af servicedirektivet

Til Erhvervs-og Byggestyrelsen

Fødevareministeriet har ikke bemærkninger til de fremsendte udkast til lovforslag i relation til implementeringen af servicedirektivet:

Med Venlig Hilsen

Charlotte Arp
Specialkonsulent/souschef
Juridisk kontor
1. afdeling 4. kontor
carp@fvm.dk
Telf.: 33924285

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet
Slotsholmsgade 12, 1216 København K
Tlf. 33 92 33 01, Fax 33 14 50 42, e-mail fvm@fvm.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Att: jp@ebst.dk

5. december 2008

Høringssvar - Lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og ophævelse af lov om dispachører og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet mv. (Regelforenklning for tjenesteydere, oplysningspligt for tjenesteydere, ændring af erhvervsfremmeloven og markedsføringsloven)

HORESTA har ikke modtaget ovennævnte lovforslag til høring, men afgiver efter aftale med Katrine Mulvad Thomsen, Erhvervs- og Byggestyrelsen hermed et høringssvar.

Der stilles i medfør af lovforslagets § 7, nr. 2, forslag om ophævelse af markedsføringslovens § 10, som bl.a. indeholder det eksisterende forbud mod rabat/værdikuponer, som udstedes til forbrugerne forud for køb af varer og tjenesteydelser. Den foreslåede ophævelse er en følge af, at reglerne ikke findes at stemme overens med servicedirektivets artikel 16, som grundlægger princippet om fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne.

HORESTA finder det positivt, at forbuddet mod udstedelse af værdi- og rabatkuponer ophæves, da det åbner nye muligheder for markedsføring for en række af vore medlemsvirksomheder, herunder bl.a. overfor udenlandske turister.

Dansk turisme har således siden år 2000 tabt store markedsandele i konkurrencen om den internationale turisme. Antallet af internationale turistankomster er i perioden 2000-2007 steget med 23 pct. på EU-plan og med 32 pct. på verdensplan. I samme periode faldt antallet af internationale ankomster til Danmark med 2 pct¹. Målt på overnatninger er faldet endnu større, idet Danmark har tabt 6 pct eller 1,4 mio overnatninger i perioden 2000-2007. Når 2008 er omme vil der være sket yderligere markante fald i de udenlandske overnatninger primært drevet af tilbagegang på hovedmarkederne Tyskland og Sverige. Det nuværende økonomiske klima giver ikke forhåbninger om bedring i 2009, og på sigt vil tabet af udenlandske turister komme til at koste mange danske arbejdspladser.

¹ Copenhagen Economics på baggrund af Danmarks Statistik (2008), Turismen: Regionalt, nationalt og internationalt

Hotel - Restaurant
& Turisterhvervet

Nordrejsvej 12
2700 Frederiksberg C

Tel. +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 38

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

07.12.08 11.18.11

Dansk turisme ønsker at bidrage til at bremse faldet ved målrettet at tilbyde en prismæssig fordel i markeds kommunikationen. Med en rabatmulighed i hånden til f.eks. forlystelsesparker - og andre turistattraktioner - vil bl.a. tyskere og svenskere være mere motiverede for at vælge Danmark som feriedestination.

Dansk turisme er således på en række udenlandske nærmarkeder i konkurrence med lokale attraktioner, som i vid udstrækning benytter sig af rabatkuponer som et taktisk markedsføringsmiddel til at tiltrække kunder. Dette sker i overensstemmelse med markedsførings- og forbrugerreglerne i de pågældende lande.

Med ophævelse af bestemmelserne i markedsføringslovens § 10 får danske turistvirksomheder herved mulighed for at markedsføre sig på samme vilkår – og med samme muligheder – som deres udenlandske konkurrenter.

Det skal i denne sammenhæng nævnes, at anvendelsen af rabat- og værdikuponer i en række lande er et indarbejdet – og også blandt forbrugerne – alment accepteret og anerkendt markedsføringsredskab.

Ophævelsen af forbuddet hilses også velkommen af HORESTAS medlemsvirksomheder indenfor hotel- og restaurationsbranchen. Således er det sandsynligt, at en del af HORESTAS medlemmer - særlig de kædebaserede virksomheder - vil benytte sig af muligheden for at markedsføre sig via rabat- og værdikuponer både overfor danske og udenlandske kunder.

Generelt er det således HORESTAS opfattelse, at ophævelsen af markedsføringslovens § 10 vil bidrage positivt til vore medlemmers muligheder for at markedsføre deres produkter og tjenester overfor såvel danske som udenlandske forbrugere.

På denne baggrund skal HORESTA således anbefale, at lovforslagets § 7, stk. 2, om ophævelse af forbuddet mod rabat- og værdikuponer i markedsføringslovens § 10 fastholdes uændret.

Med venlig hilsen

Lone Njor Hulth
adm. direktør

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Via mail til jp@ebst.dk

Islands Brygge 26
Postbox 1990
2300 København S
Tlf. 33 93 20 00
Fax 33 32 01 74
hvrehvr.dk
hvr.dk

1. december 2008

Vedr. Høring til lov om serviceydelser og tilhørende ændringslove

Håndværksrådet takker for det fremsendte høringsmateriale samt tillige for invitationen til dialogmøde afholdt den 20. november hos Forbrugerstyrelsen.

I forlængelse af ovennævnte møde, hvor Håndværksrådet fremkom med en række kommentarer til de fremsendte lovforslag, skal Håndværksrådet afgive skriftlig høringssvar.

Håndværksrådet skal opfordre Regeringen til at indtænke erhvervslivets praktiske forhold i udarbejdelsen af reglerne, således at overholdelsen af reglerne ikke bliver unødvendigt byrdefuldt og sinker eller helt umuliggør en rationel udførelse af konkrete arbejdsopgaver. Dette er til skade for såvel erhvervslivet som forbrugerne.

Der tænkes særligt på opfyldelsen af reglerne om oplysningspligt i forbindelse med indgåelse om udførelse af mindre reparationsopgaver, hvor der ofte ikke pågår en forudgående tilbudsgivning eller forhandling.

Desuden er det Håndværksrådets opfattelse, at manglende overholdelse af regler om oplysningspligt i de tilfælde, hvor den manglende overholdelse ikke har haft nogen konkret betydning ikke skal medføre sanktioner i form af ugyldighed eller straf.

I relation til de oprettede kvikskranke opfordrer Håndværksrådet til, at den danske kvikskranke tilføres tilstrækkelige ressourcer til, at den har mulighed for at yde assistance til danske virksomheder, der ønsker at komme til udlandet. Dette er nødvendigt, da ikke alle udenlandske kvikskranke yder assistance på andet i det nationale sprog. Dette vil i mange tilfælde gøre det umuligt for de danske virksomheder at forstå den ydede rådgivning og dermed udnytte mulighederne i det indre marked fuldt ud.

Håndværksrådet har desuden noteret sig, at markedsføringslovens bestemmelser om rabatkuponer og købsbetingede konkurrencer ophæves. Dette beklager Håndværks-

rådet, da dette medfører ulige vilkår for butikkernes muligheder for at tiltrække kunder og dermed på sigt skader variationen af forretninger og udvalget af varer.

Med venlig hilsen

Jeppé Rosenmejer

Josephine Them Parnas (EBST)

Emne: It og tele høring om udkast til love til implementering af servicedirektivet
Vedhæftede filer: Lov om tjenesteydelser i det indre marked 311008.pdf; Høringsliste lov om tjenyd.pdf; Høringsbrev lov om tjenesteydelser.pdf; OEM ændringslov 311008.pdf; Høringsbrev ændringslov.pdf; Høringsliste ændringslov.pdf

Fra: Lola Bruun Jørgensen [mailto:lbjo@itst.dk]

Sendt: 1. december 2008 10:34

Til: Josephine Them Parnas (EBST)

Emne: SV: Vedr. høring om udkast til love til implementering af servicedirektivet

Kære Josephine

IT- og Telestyrelsen har ingen bemærkninger til de to lovudkast vedrørende implementering af servicedirektivet.

Med venlig hilsen,
Lola Bruun Jørgensen

Lola Bruun Jørgensen

Studentermedhjælper

Ledelsessekretariatet

Direkte telefon: + 45 3545 0126

E-mail: lbjo@itst.dk

Ministeriet for Videnskab,

Teknologi og Udvikling

IT- og Telestyrelsen

Holsteinsgade 63

DK-2100 København Ø

Telefon: +45 3545 0000

Fax: +45 3545 0010

E-mail: itst@itst.dk

www.itst.dk

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

- 9 DEC. 2008

Dato:
Kontor: Budget- og Planlægningskontoret
Sagsbeh: Lise Bitsch
Sagsnr.: 2008-0293-0226
Dok.: LB140338

Justitsministeriet har modtaget Erhvervs- og Byggestyrelsens høring af 31. oktober 2008 om udkast til lov om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område og ophævelse af lov om dispatcher og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet mv.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at det følger af retsplejelovens § 149, stk. 1, at afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, så vidt muligt skal ske ved hjælp af en translatør. Derudover fastsætter retsplejelovens § 149, stk. 2, at dokumenter, der er affattede i fremmede sprog, skal ledsages af en oversættelse, der, når retten eller modparten forlanger det, skal bekræftes af en translatør.

Formålet med reglerne er at sikre, at der af retssikkerhedsmæssige årsager sker en tilfredsstillende tolkning i retten.

I den forbindelse bemærkes det, at art. 6, stk. 3, litra e, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention fastslår, at en person, der er anklaget for en lovovertrædelse har ret til vederlagsfri bistand af en tolk, hvis han ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i retten. Heraf antages at følge en pligt til at sikre, at kvaliteten af tolkningen er tilfredsstillende. Der kan i den forbindelse henvises til "Rapport om tolkebistand i retssager", som er afgivet i 2003 af en arbejdsgruppe under Domstolsstyrelsen.

En ophævelse af lov om translatører og tolke, som foreslået i § 11 i Erhvervs- og Byggestyrelsens lovudkast, vil formentlig nødvendiggøre en ændring af retsplejelovens § 149, således at hensynet til at sikre en tilfredsstillende tolkning i retten også fremover vil blive varetaget. Justitsministeriet finder derfor ikke, at lov om translatører og tolke bør ophæ-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

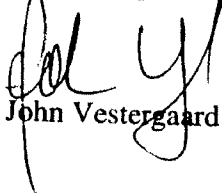
ves, uden at det samtidig er sikret, at ovenforævnte hensyn er varetaget på anden måde.

Justitsministeriet hører gerne hurtigst muligt om ovenstående giver anledning til ændring af Erhvervs- og Byggestyrelsens vurdering af translatørordningen i forhold til servicedirektivet.

Det bemærkes særligt for så vidt angår lovforslagets § 7 om ændring af markedsføringsloven, jf. lov nr. 1389 af 21. december 2005 med senere ændringer, at Justitsministeriet v/ kontorchef Birgit Thostrup Christensen er i kontakt med Erhvervs- og Byggestyrelsen v/ kontorchef Uffe Stig Pedersen herom.

Forslaget giver ikke herudover anledning til bemærkninger vedrørende lovområder under Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

John Vestergaard

KOMMUNIKATION & SPROG

Høringssvar

Til

Josephine Them Parnas, jp@ebst.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsens sag 08/01430

Dato: 4. december 2008

Høring om ophævelse af lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet mv., samt høring over udkast til lov om tjenesteydelser i det indre marked

Erhvervs- og Byggestyrelsen har i forbindelse med implementeringen af servicedirektivet foreslået at afskaffe translatørbeskikkelsen ved at ophæve lov om translatører og tolke.

Formålet med servicedirektivet

Formålet med servicedirektivet er at styrke udvekslingen af tjenesteydelser mellem tjenesteydere og tjenestemodtagere. Med andre ord at liberalisere markedet og at fjerne eventuelle hindringer for den fri udveksling. Tankegangen er således, at lov om translatører og tolke er en hindring for realiseringen af det indre marked for tjenesteydelser.

Lovforslagets formål

Lovforslagets formål er, i overensstemmelse med servicedirektivet, at sikre et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser, hvor der er ligevægt mellem markedsåbning på den ene side og på den anden side bevarelse af offentlige tjenesteydelser og arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder samt forbrugerrettigheder unde hensyntagen til den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed, den offentlige orden og miljøet.

Forbundet kan ikke se på hvilken måde eksistensen af lov om translatører og tolke hindrer realiseringen af dette formål, da denne ligevægt i forvejen eksisterer.

Sproglig kvalitet

Translatørsystemet er det eneste i Danmark der garanterer en høj *sproglig* kvalitet af oversatte tekster, til eller fra dansk. Der er således i høj grad tale om en vital interesse for det offentlige, for forbrugeren, for erhvervslivet og for retssikkerheden.

Translatørerne bekræfter rigtighed og overensstemmelse af en oversat tekst i forhold til det offentlige Danmark. Det giver sikkerhed for en korrekt kommunikation i retssystemet, og det skaber størst mulig sikkerhed for erhvervslivet i forbindelse med teknisk dokumentation, juridiske kontrakter og aftaler.

En ophævelse af lov om translatører og tolke vil fjerne denne garanti for rigtighed og overensstemmelse og således svække det offentliges sikkerhed for korrekte oversættelser, svække erhvervslivets interesse i korrekt og professionel kommunikation, og svække retssikkerheden generelt.

Retsplejeloven

Det er således velbegrunderet at der i henhold til retsplejeloven kræves anvendelse af translatører, i det omfang de eksisterer. Rapport om tolkebistand i retssager, udarbejdet af Domstolsstyrelsen i 2003, anfører da også:

”Vedrørende uddannelse af tolke er udgangspunktet efter retsplejelovens § 149, stk. 1, at der så vidt muligt skal anvendes en translatør. Dette er utvivlsomt begrundet i et ønske om at sikre, at tolkningen har en god kvalitet såvel med hensyn til det sproglige som kulturelle forudsætninger, tolketeknik/etik m.v. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at domstolene er forpligtede til at sikre, at tolke i retssager har de bedst mulige kvalifikationer.”

I forbindelse med implementeringen af servicedirektivet i andre EU/EØS-lande, der har særlovgivning om translatører, vil spørgsmålet også blive taget op til overvejelse dér. Da det imidlertid ikke kan forudses hvordan særlovgivningen vil blive håndteret i andre lande i forbindelse med implementeringen af servicedirektivet risikerer en ophævelse af loven i Danmark endvidere at svække dansk erhvervsliv unødigt, da der i mange sammenhænge stilles krav om bekræftede oversættelser.

Translatører i andre lande

I bemærkningerne til § 11, nr. 1, anfører styrelsen, at Danmark, foruden Italien og Grækenland, er de eneste lande der har en autorisationsordning. Som anført i høringssvaret fra Translatørforeningen er dette ikke korrekt. Det kan yderligere tilføjes at også Norge, Sverige og Finland har autorisationsordninger, der alle har til formål at styrke retssikkerheden og kvaliteten på det sproglige område.

Det anføres i høringsskrivelsen, at tilladelsesordninger på serviceområdet ifølge servicedirektivet bl.a. skal være proportionale, dvs. de skal være egnede og ikke mere restriktive end nødvendigt for at opnå formålet med tilladelsen. Erhvervs- og Byggestyrelsen er af den opfattelse, at lov om translatører og tolke ikke er proportional, fordi loven er mere restriktiv end nødvendig og dermed ikke i overensstemmelse med servicedirektivet.

Forbundet finder ingen argumentation for Erhvervs- og Byggestyrelsens vurdering i det fremsendte materiale og undrer sig i øvrigt over at en lovgivning, der i forskellige udformninger har eksisteret i omkring 450 år, nu vurderes til at være ikke proportional, altså mere restriktiv end nødvendig.

Oversættere og translatører

Styrelsen skriver endvidere at uddannede translatører i andre lande frit kan udøve deres erhverv uden forinden at skulle autoriseres dertil. Det er med andre ord styrelsens opfattelse at dette ikke kan lade sig gøre i Danmark. Styrelsen forveksler her en translatør med en oversætter, på engelsk translator. Oversættere kan, uanset om de er uddannede eller ej, også i Danmark frit udøve deres erhverv. Kræves særlige betingelser opfyldt, f.eks. i forbindelse med arbejde ved domstolene, forudsættes som i Danmark en autorisationsordning.

Servicedirektivets hovedformål

Servicedirektivet har til hovedformål blandt andet at sikre et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser, og at fjerne unødvendige handelshindringer og at lette adgangen til at levere tjenesteydelser i Danmark.

Forbundet Kommunikation og Sprog kan fuldt ud tilslutte sig disse formål. Lov om translatører og tolke har imidlertid ingen hindrende indvirkning overhovedet på disse formål. Enhver kan etablere oversættervirksomhed i Danmark eller levere serviceydelser på midlertidig basis i Danmark. 99 procent eller mere af alle oversættelser handles allerede i dag på tværs af landegrænser via internettet, i EU og på verdensplan. Translatørsystemet opfylder ganske specifikke krav i forbindelse med dokumenters retsgyldighed og oversættelsers kvalitet. Har en tjenestemodtager ikke dette behov, eller ønsker tjenestemodtageren af andre grunde ikke at anvende en translatør, er der 100 procent mulighed herfor.

Der kan således ikke sagligt argumenteres for at lov om translatører og tolke udgør en barriere på det indre marked der hindrer virksomheder i at udstrække deres aktiviteter ud over de nationale grænser og drage fuld fordel af det indre marked.

Endvidere står det enhver frit for at blive translatør i Danmark, såfremt de faglige og uddannelsesmæssige kompetencer er til stede, jævnfør systemet om gensidig anerkendelse.

Tvingende almene hensyn

Fremme af nationalsproget er indeholdt i begrebet tvingende almene hensyn. Lov om translatører og tolke fremmer netop nationalsproget, idet sigtet med hele systemet er at garantere mundtlig og skriftlig kommunikation på et højt kvalitativt niveau. Forudsætningen for at kandidater fra udenlandske uddannelser kan erhverve translatørbeskikkelsen er netop at de behersker dansk på et tilsvarende højt niveau. Med implementeringen af servicedirektivet og liberalisering af markedsadgangen taler dette argument snarere for at bevare lov om translatører og tolke.

Direktivet fastlægger videre, at der ikke må stilles krav til tjenestemodtagere, som diskriminerer tjenestemodtagerne på baggrund af deres nationalitet eller opholdssted, eller som begrænser tjenestemodtagernes anvendelse af tjenesteydelser, der leveres af tjenesteydere etableret i andre medlemsstater.

Med den omfattende elektroniske handel med oversættelser, som omtalt ovenfor, er dette ikke tilfældet for så vidt angår markedet for oversættelse og tolkning i dagens Danmark.

Erhvervslivets konkurrenceevne

Virksomhederne mødes i mange sammenhænge med krav om at kunne fremskaffe bekræftede oversættelser. Forbundet har ikke gennem sit internationale netværk kunnet få bekræftet, at der er arbejde i gang i andre europæiske lande der sigter på en ophævelse af autorisationssystemer for oversættere, translatører og tolke, snarere tværtimod.

Også i Danmark er et lovforslag til behandling i folketinget der sigter på en certificering og autorisationsordning for indvandrertolke (forslag til folketingsbeslutning om en autorisationsordning for indvandrertolke, B 103).

Men spørgsmålet om autorisation af translatører og tolke er ikke kun et europæisk eller et EU-anliggende. I mange andre lande verden over eksisterer autorisationsordninger og krav om bekræftede oversættelser. Lande som Danmark har en stor og i visse tilfælde voksende samhandel med. Disse lande berøres ikke af det omhandlede servicedirektiv. En ophævelse af lov om translatører og tolke vil uundgåeligt forringe dansk erhvervslivs konkurrenceevne og vilkår.

Kvalitetssystemer

Der lægges i direktivet op til, at Europa-Kommissionen, medlemsstaterne og private organisationer sammen skal arbejde for at udvikle en politik til forbedring af tjenesteydelseernes kvalitet, f.eks. ved at tilskynde til frivillig certificering for tjenesteydere, udvikling af normer og standarder og udbrede viden om kvalitetsmærker.

Der findes kvalitetssystemer i forbindelse med oversættelse, f.eks. ISO-certificering eller DS/EN-certificering, og diverse etiske retningslinjer. Der er i disse forhold alene tale om processtandarder, der ikke yder nogen garanti for indholdets – oversættelsens – rigtighed og troværdighed. Det er dét translatørsystemet gør.

Sproglig mangfoldighed

Loven finder ikke anvendelse på foranstaltninger truffet for at fremme kulturel eller sproglig mangfoldighed. Translatørloven er vedtaget for at styrke sikkerheden for at det oversatte til og fra dansk har en høj kvalitet og overensstemmelse med det originale forlæg, og for at styrke anvendelsen af dansk. I en periode der netop fokuserer på at styrke den kulturelle og sproglige mangfoldighed i EU forekommer det fremsatte lovforslag at være et skridt i den forkerte retning.

Bekræftede oversættelser

Kapitel II i servicedirektivet gør det muligt for medlemsstaterne at kræve dokumenter i form af originaler, bekræftede oversættelser eller bekræftede kopier, hvis dette er begrundet i et tvingende alment hensyn eller i øvrigt er tilladt i medfør af fællesskabsretten.

Servicedirektivet opererer med andre ord selv med begrebet bekræftede oversættelser. Hvis lov om translatører og tolke bliver ophævet, hvem skal så udføre de bekræftede oversættelser? Det kan derfor konkluderes at det aldrig har været hensigten med direktivet af ophæve autorisationssystemer i forbindelse med oversættelse og tolkning.

Eksistensen af lov om translatører og tolke er netop begrundet i et tvingende alment hensyn, nemlig hensynet til kvalitet, garanti for indhold, tillid og troværdighed, der i forbindelse med oversættelse ikke kan nås på anden vis. I bemærkningerne til kapitel 5, § 8, stk. 3 formuleres det direkte: "De kompetente myndigheder kan ifølge denne bestemmelse kræve, at dokumenter udstedt i et andet EU/EØS-land oversættes af en autoriseret oversætter..." De eneste autoriserede oversættere i Danmark er translatørerne.

Besparelser

Af materialet fremgår det at ophævelsen af lov om translatører og tolke vil medføre en besparelse for staten. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har hidtil afholdt omkostningerne ved afholdelse af translatøreksamen. De offentlige udgifter til eksamen har for årene 2004-2007 udgjort mellem 60.000 og 130.000 kr. årligt, anføres det. Endvidere vil der i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen opnås en besparelse på ca. 0,1 årsværk, såfremt administrationen vedrørende registreringen af tolke og translatører ophører. Det forekommer for det første Forbundet at være et noget bredt skøn. Det må kunne gøres op mere præcist hvad ordningen reelt har kostet i disse fire år - og forbundet efterlyser også tal for de gennemsnitlige omkostninger over en længere årrække.

Det fremgår heller ikke af materialet at langt den overvejende del af registreringen af translatører og tolke foregår administrativt på baggrund af en cand.ling.merc.-eksamen, der ikke medfører udgifter for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til afholdelse af eksamen, hvilket gennemsnitligt set vil reducere besparelsen pr. translatør væsentligt.

Det ville belyse sagen mere klart med en samlet opgørelse over hvad driften af det samlede translatørvæsen årligt beløber sig til for staten.

Historik

Det danske translatørvæsens historie går helt tilbage til 1635, hvor Kong Christian IV bestemte, at alle toldsedler, der blev indleveret til toldboden i Helsingør af fremmede skibe, skulle affattes på dansk. Til dette formål befalede kongen, at der skulle forordnes en række kvalificerede beedigede personer, som kunne oversætte disse toldsedler fra forskellige sprog.

Det er imidlertid først hundrede år senere, i 1734, at man første gang kan se betegnelsen Translateur i Hof- og Statskaldenderen. Translatørvæsenet i Helsingør bestod, indtil sundtolden blev ophævet ved traktat i 1857.

Mellem 1863 og 1910 blev translatørbevillinger udstedt af Indenrigsministeriet "efter bedste skøn" eller på grundlag af en prøve aflagt ved Københavns Sprogkonservatorium eller attest fra en universitetsprofessor eller en translatør.

Først ved bekendtgørelse af 7. februar 1910 blev systemet med beskikkelser lagt i faste rammer. Denne bekendtgørelse er revideret flere gange.

Den 8. juni 1966 fik Danmark verdens første translatørlov. Denne lov fastlægger grundlaget for translatørernes virke, bl.a. reglerne for beskikkelse, translatørers rettigheder og pligter og straffebestemmelser.

Forbundet henviser i øvrigt til høringssvar fremsat af Translatørforeningen
<http://www.translatorforeningen.dk/side3-cid-3-aid-5499-mid-5-params-1.html>

Med venlig hilsen

Forbundet Kommunikation og Sprog

Jørgen Christian Wind Nielsen

Konsulent

Katrine Mulvad Thomsen (EBST)

Fra: Josephine Them Parnas (EBST)
Sendt: 4. december 2008 16:21
Til: Katrine Mulvad Thomsen (EBST)
Cc: Stig Uffe Pedersen (EBST)
Emne: Høringssvar fra KS
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Grøn

Fra: Andreas Boysen (KS)
Sendt: to 04-12-2008 15:42
Til: Josephine Them Parnas (EBST)
Emne: Høringer vedr. implementeringen af Servicedirektivet

Konkurrencestyrelsen har nu haft lejlighed til at gennemgå Erhvervs- og Byggestyrelsens udkast til love vedrørende:

- Høring om udkast til lov om tjenesteydelser i det indre marked
- Høringsnotat vedr. udkast til lov om ændring af forskellige love på ØEM's område og ophævelse af lov om dispachører og lov om translatører og tolke som følge af servicedirektivet mv. (Regelforenklning for tjenesteydere, oplysningspligt, ændring af erhvervsfremmeloven og markedsføringsloven)

Konkurrencestyrelsen har ingen bemærkninger til lovforslagene.

Med venlig hilsen

Andreas Boysen
Fuldmægtig/Head of Section
Konkurrencestyrelsen/Danish Competition Authority
Nyropsgade 30
1780 København
Tlf. +45 7226 8000
Fax +45 3332 6144
Dir. Tlf. +45 7226 8053
E-mail: ab@ks.dk